

novoměstský kurýr

5/2012

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Pohled na zámek v Novém Městě nad Metují ze zámecké zahrady. Foto JB.

OBSAH:

ÚVODNÍ SLOVO

GABRIELA PECKOVÁ „PERLILA“ VE SNĚMOVNĚ
OTEVŘENÝ DOPIS ŠTĚPÁNA NEUWIRTHA

MUDr. GABRIELE PECKOVÉ

NEJASOCIÁLNĚJŠÍ VLÁDA OD 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

TAKÉ JE VÁM V ČESKU SMUTNO?

KAM ŽE VLASTNĚ MIZÍ NAŠE PENÍZE?

LÉK PRO ZEMĚDĚLSTVÍ EXISTUJE

NEMOCNICI V NÁCHODĚ PŘESTAVÍ PRO 21. STOLETÍ
VELKÉ VYUŽITÍ CITRONU PROTI RAKOVINĚ A INFEKČÍM
HUŠÁK RUINOVAL SAZKU...

JE HABERMANNŮV MLÝN PROPAGANDA?

VŠEHO S MÍROU A VŠEHO DO ČASU

DISIDENT JOHN BOK: ZA BOLŠEVÍKA JSEM MĚL

JISTOTU, ŽE UŽIVÍM RODINU

DAVID RATH ZLODĚJ A KORUPČNÍK?!

www.novomestskykuryr.info

Pohled od Rezeckého mostu na levou stranu skály s náměstím v Novém Městě nad Metují. Foto JB.

Pohled od Rezeckého mostu na pravou stranu skály s náměstím v Novém Městě nad Metují. Foto JB.

ÚVODNÍ SLOVO

Nejdříve přehled významných událostí chronologicky řazených mezi 16.4. a 16.5. 2012:

- Karolina Peake skončila ve Věcech veřejných a zakládá novou platformu. Přidávají se k ní další poslanci VV

- Karolině se nepodařilo sehnat 10 poslanců (podmínka Nečas) aby mohli založit poslanecký klub

- Nečas to pochopil a slevil, v pátek (27.4.2012) nechal hlasovat o důvěře vládě

- 21.4.2012 proběhla v Praze mohutná manifestace odborů a dalších skupin – přišlo cca 100 tisíc lidí – byla to manifestace proti vládě s požadavkem aby skončila a byly nové volby

- vláda ustála hlasování o důvěře – dostali 105 hlasů, ale jistě by brali i tu nejmenší většinu, premiér Nečas postupně slevil ze všech svých „svalnatých“ a halasně vyhlášených podmínek

- odbory chtějí ještě do konce pololetí vyhlásit generální stávkou, už nechtějí jednat s vládou, protože všechna jednání skončila prakticky bez jakéhokoli výsledku z hlediska ústupu vlády ve směru požadavků odborů

- Karolina Peake zakládá stranu LIDEM – začíná shánět tisíc podpisů

- návrh zákona o důchodové reformě postoupil do „druhého čtení“, sněmovna to odhlasovala

- poslankyně TOP 09 MUDr. Pecková popudila řadu lidí svým prohlášením o důchodcích – že si na chudý život zvyknou, že je dobře zná

- v Řecku byly volby, vypadá to, že Řecko skončí v Eurozóně, zatím se nedaří sestavit vládu

- ve Francii byly volby, vyhráli sociální demokraté, vypadá to, že paní Merkelová bude mít jiného EU partnera s jinými preferencemi

- ministrem školství se stal kvalifikovaný pedagog a profesor Petr Fiala, i když je to „kůň“ Petra Nečase, jeho vystoupení v pořadu u Moravce bylo sympatické.

- začaly maturity a ukázalo se, že ta těžší varianta z matematiky byla tak těžká, že i renomovaní matematici s tím měli problém, že to odborníci z CERMATU, který to tvořil asi hrubě nedomysleli a hlavně nevyzkoušeli na lidech

- byl zatčen David Rath (15.5.), prý za korupci.

Tak je tady květen, zmrzlí muži dostali své pověsti a ochladilo se. Naštěstí nepřišel mráz jako loni, kdy všechno zmrzlo. Na politické scéně se zdá, že nastalo dočasné zklidnění i když odbory na červen připravují další akce. Vláda argumentuje, že se odbory nechaly zpolitizovat, zdá se, že manifestující jsou pro vládnoucí garnituru jen „trapnou lůzou“, která nestojí za větší pozornost.

Je zajímavé, že v roce 1989 náměstí nebyla zaplněna „lůzou“ ale nadšenými občany, kteří očekávali radostný a svobodný život v perfektně fungujícím kapitalismu – viz sliby Václava Havla co všechno bude a co všechno nebude.

Dnes, kdy jsou náměstí zaplněna nespokojenými občany, kteří jsou hluboce zklamaní vývojem jejich životní úrovně a arogancí vlády, tak je to lůza, vedená zpolitizovanými odbory a levicovými politiky.

Vláda je hluboce přesvědčena, že směr, který nastolila a ještě chce prohloubit dalšími reformami je ten jediný možný a nejsprávnější.

V těchto dnech bylo rozhodnuto, že „elektronické knížky“ IZIP, které se připravovaly několik let a které už stály 2 miliardy Kč, jsou šlápnuté vedle a že se celá akce nepovedla, tak byla zastavena. Kdo se asi napakoval z těch dvou miliard? Ministr zdravotnictví se nechal slyšet, že elektronizace informací ve zdravotnictví je správná cesta a že udělá další pokus.

Těžší variantu maturit z matematiky si vybralo cca 1600 studentů, zřejmě těch, kteří mají matematiku rádi a věřili si. Jaké však bylo jejich překvapení, když zjistili, že je to úplně jinak než loni a že se to nedá stihnout. Také na sto procent jich to udělalo jen 6 (slovy šest). Velký rozruch a uznání kompetentních míst, že se stala chyba – ale že dělat chyby je lidské. Tak se budou výsledky přepočítávat koeficientem tak, aby maturanti prý nebyli poškozeni. Jakým koeficientem to asi spočítají těm šesti, aby nebyli poškozeni.

Hlasování o církevních restitucích v parlamentu bylo odloženo na červen, pan Nečas měl strach, že by to v květnu nemuselo v parlamentu projít. Množí se totiž hlasy i v koalici, že těch 59 miliard by se nemuselo dávat a když, tak určitě ne nyní, kdy se musí sahat i na důchody důchodcům, aby stát mohl plnit co plnit má.

Paní Karolína Peake zakládá novou stranu LIDEM, bude žádat o registraci, už sehnala tisíc podpisů. A tak potenciální voliči této nové strany mohou mít radost, že už mají v parlamentu několik poslanců, kteří sice za tuto stranu nebyli zvoleni, ale určitě budou naplno „makat“ pro blaho nás všech ale jistě především pro blaho své vlastní, protože poslanecký plat se opravdu, ale opravdu těžko opouští.

Ministr spravedlnosti podal stížnost ve věci rozsudku nad panem Smetanou, který v Olomouci na plakátech přimaloval politikům napříč politickým spektrem tykadla a manželka známého „íčka“ Ivana Langra ho odsoudila pohotově do basy. Smetana se nechal po několikadenním nenastoupení trestu zatknout manifestačně v Praze při manifestaci 21.dubna. Zbývá jen doufat, že výsledek zásahu pana ministra nepříjde s křížkem po funuse, protože ten trest zase nabyl tak dlouhý, i když zatím není známo, kolik Smetana dostal navíc za nenastoupení trestu. Už se můžeme těšit, jak se mu rodina Langerova bude omlouvat.

Za pozornost také stojí, že poslankyně za ODS paní Horníková se v souvislosti se Smetanou vyjádřila, že „kdo krade a ničí musí dostat přes hubu“ (zdroj internet). Zdalipak má někde po ruce seznam všech těch, kteří rozkradli a zničili to, co za něco stálo v naší republice za uplynulých dvacet let? To by se asi ufackovala.

Už při dvou průzkumech veřejného mínění se dostali komunisté na druhé místo za sociální demokracii a to dost výrazně před ODS. Názor postižených (ODS) je, že ty průzkumy se nedají brát vážně, kdoví kdo je za tím –ale přiznat si, že praktické výsledky politiky vlády jsou hlavní silou, která pomáhá k těmto výsledkům KSČM, to je ani nenapadne. Ale strašit, že vítězství levice ve volbách znamená nástup k vládnutí i komunistů, to nezapomínají při žádné příležitosti.

Případ „RATH“ se objevil jako blesk z čistého nebe. Co všechno z toho vyplyne si netroufnu předpokládat - informace viz poslední článek.

Tak to by pro květen snad mohlo stačit. Přeji příjemné čtení.

Jindřich Buchal.

GABRIELA PECKOVÁ „PERLILA“ VE SNĚMOVNĚ

Poslankyně PČR (TOP 09), odborná lékařka. Vystudovala lékařskou fakultu, působila ve Výzkumném ústavu chorob revmatických a Fakultní nemocnici Královské Vinohrady. Od roku 1994 má soukromou lékařskou praxi. Roku 2009 vstoupila do TOP 09, kde je místopředsedkyní pražské krajské organizace a místopředsedkyní výboru regionální organizace v Praze 3. V roce 2010 byla za TOP 09 zvolena poslankyní Parlamentu ČR. Zde je členkou Zahraničního výboru a Výboru pro sociální politiku.

Plné znění vystoupení MUDr. Peckové:

„Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, mechanismus úpravy valorizace důchodů pro období od ledna 2013 do roku 2015 nám detailně vysvětlil pan ministr a nemá smysl ho opakovat. Navržené opatření je jen jedním z celé řady, ke kterým vláda rozpočtové odpovědnosti musela sáhnout. Jednoduše řečeno, můžeme se natahovat jenom tak, jak nám stačí triko. Když se totiž budeme natahovat víc, ukáže se holé všechno od pasu dolů. Můžeme spekulovat, proč je nám najednou triko malé - jestli jsme tak ztloustli, anebo jestli jsme tak zběsile topili pod kotlem, až se srazilo. Ať se nám to líbí, nebo ne, úsporná opatření pocítí v tomto případě ve svých peněženkách senioři, ale oni se tomu přizpůsobí. Já to vím, protože s nimi pracuji celý život. Mnozí se narodili za války a svůj život prožili v režimu, který jim žádné extra zbohatnutí nedovolil.

Ale oni nejsou nejvíce ohroženi úspornými opatřeními této vlády, oni jsou nejvíce ohroženi postojem této v uvozkách moderní společnosti, jsou ohroženi společenským vyloučením. Nikdy jsem ještě v ordinaci neslyšela: já už nechci žít, já už na to nemám! Ale velmi často slyším ve své ordinaci: já už nechci žít, protože už nemám pro co, protože už nemám pro koho, protože překážím, protože mě nikdo nepotřebuje. Přes evidentní demografický posun směrem k seniorům není naše společnost schopna a především ochotna na tento vývoj reagovat.

Když si pustíte televizi, uvidíte reklamu na Pamperky proti inkontinenci, na lepidlo na zubní náhrady nebo v lepším případě na preparáty na kloubní chrupavku. Což je krásný signál našim dětem, na co jsme zredukovali život seniora. Senioři nemívají zpravidla již tak nákladné materiální potřeby, ale o to intenzivnější a imperativnější jsou jejich potřeby duchovní. Touží po uznání zkušeností a utvrzení, že jsou respektovanými členy této společnosti. Jakkoli bude v budoucnu nutné částečně přenést odpovědnost, jak a za kolik prožijeme svoje stáří na každého jednotlivce stejně tak jako odpovědnost za zdraví fyzické a psychické, proměnu dozajista bude muset prodělat i společnost. Bude se muset naučit vést se seniory dialog jako s partnerem, který něco nabízí a něco zcela oprávněně žádá. Tato vláda bohužel v tuto chvíli za daných podmínek neumí dostatečně naplnit peněženky seniorů. Ale co bychom měli umět všichni - na-

plnit jejich duši. Protože zdravý rozpočet bude málo, jestli nebude zdravá i společnost. Děkuji za pozornost.“

MUDr. Gabriela Pecková

OTEVŘENÝ DOPIS ŠTĚPÁNA NEUWIRTHA MUDr. GABRIELE PECKOVÉ

Paní doktoro,
po Vašem vystoupení ve sněmovně dne 4. května 2012 jsem si položil otázku, zda člověk Vašich morálních kvalit má právo na tak vysokou funkci. Proto ten otazník v adrese. Žena, lékařka, poslankyně prezentuje názor, který by nebyl akceptovatelný ani v případě nevzdělané-

ho primitiva, jemuž jsou zcela cizí pojmy humanita, empatie, ohleduplnost - a především schopnost prokázat úctu stáří.

Je mi osmašedesát let. Nikdy jsem nebyl v žádné politické straně. Po roce 1989 jsem vykonával funkci tiskového mluvčího v takových institucích jako je Fakultní nemocnice Ostrava (11 let) a Fakulta zdravotnických studií (dnes Fakulta lékařská) Ostravské univerzity v Ostravě. Díky tomu jsem poznal řadu skvělých lékařů, ale rovněž lékařů, kteří etiku tohoto výsostně humánního povolání svým chováním a přístupem k nemocným deklasovali na úroveň těch, kdo byli schopni zabíjet v koncentračních táborech za Druhé světové války. Jeden můj příbuzný, MUDr. Vladimír Neuwirth, svého času primář interny Vítkovické nemocnice, mi řekl: „Hochu, doktorů s titulem MUDr. je hodně, ale lékařů žalostně málo!“ Konec citace. Netušíte, jak často jsem si na jeho slova vzpomenu, naposledy ihned po Vašem vystoupení ve Sněmovně. Jako novinář a publicista si zachovávám odstup od politiků, v programových prohlášeních hledám logiku, odpovědnost a realistický pohled na možnosti. Nikdy však nevolím strany, které mají na svědomí prorůstání mafie do státní moci a korupci.

Patřím rovněž do kategorie důchodců, které zejména poválečná léta poznamenala. Ke konci války mi byl jeden rok, takže z toho si mnoho nepamatuji. Ovšem pak jsem zažil hlad, nedostatek obuvi, oblečení, protože vše bylo „na lístky“. A Vy si dovolíte urážet staré lidi, z nichž velká většina bojuje dnes o přežití, aniž byste měla osobní zkušenost?! Jako lékařka patříte k sociální skupině finančně dostatečně zabezpečené. Jako členka Dolní sněmovny PČR rovněž pobíráte nadstandardní příjmy a navíc máte požitky, o jejichž výši lidé většinou mají pouze mlhavé tušení. Pokud chcete, respektive se vůbec odvážíte namítnout, že děti se mají postarat o rodiče, pak Vám musím zdůraznit a připomenout, že složitě existenční problémy má rovněž velká řada mladých rodin. Zřejmě dnes platí to, co řekl jeden z velkých filozofů: „Dvacáté století ještě patřilo k období jaguárů a pardálů, století jedenadvacáté bude patřit hyenám a šakalům.“ Konec citace.

Divoká privatizace, rozprodávání majetku státu hluboko pod cenou (např. těžební pole na Karvinsku v hodnotě

Pokračování na následující straně

200 miliard korun, jež bylo státem prodáno za 4 miliardy Kč!!! Zdroj: Veřejné prohlášení RNDr. Radoslava Štědroňe v průběhu akce Holešovská výzva.), nekončící korupce, jejíž výše se ročně odhaduje mezi 100-200 miliardy korun, nehorázné plýtvání ministerstev – nákup pandurů, padáků, kauza PROMOPRO, Lesy České republiky, ČEZ, MUS, etc., etc. To vše stálo Českou republiku a občany ohromný objem financí, jež se odhaduje v řádu bilionů!!! Tyto ztráty jdou na konto politiků – jich především! A Vy máte tu drzost poslat ještě do větší chudoby ty nejpotřebnější, z nichž mnozí zaplatili zdravím výkon povolání horníků, hutníků, stavbařů, zemědělců, lesníků a dalších zaměstnání, bez nichž byste neměla k dispozici ten komfort, na nějž jste zvyklá – stejně jako ostatní politici, kteří k tomuto stavu přispěli po roce 1989.

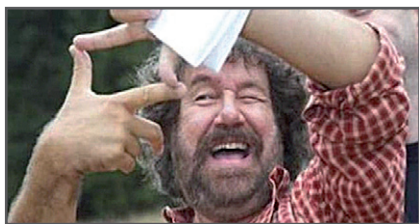
Zdá se, že morální pokles, k němuž jste vy, politici, převážnou mírou přispěli, vůbec nevnímáte. Hluboce pohrdáte řadovými občany, hluboce deklasujete etiku, k níž lidstvo šlo a o kterou usilovalo zejména v posledních dvou stoletích. Tato etika byla tkaná díky zkušenostem obou světových válek, těch zejména. A je, jak je vidět, velice křehká! Nebylo snad už dost barbarství? Jako lékařka byste měla mít na paměti, že jste jen a jen shluk biologických vlastností živého organismu, který – jako každý jiný – podléhá fyziologickým změnám, nemocem a stárnutí. Vaše dnešní privilegované postavení je pouze dočasné, nevíte dne ani hodiny. Tak prosím nezvedejte svou hlavu tak vysoko a třeba si znovu přečtete řecké filozofy. A začněte se i do filozofů moderních. Rozhodně byste mohla priority svých životních hodnot znovu zvážit.

Hluboce Vámi pohrdám, jsem zhnusen, když si uvědomím, jací lidé ovládají tento stát. Rok 1989 jsem uvítal, očekával jsem změnu nejen režimu, ale především obrození morálních hodnot. Přestože nemíním všechny politiky dávat do jednoho pytle, jsem přesvědčen, že těch, kdo chtěli skutečně sloužit národu (Podle hesla Jana Lucemburského – „Ich dien! Sloužím!), je tak pramálo, že jejich snaha je v zárodku udušena karikaturami bytostí, jež se snaží navenek vypadat jako lidé. Pokud ventiluji svůj názor, pak tak činím v zájmu mladé generace, která začíná tušit, co jí - díky lidem Vám podobným - v budoucnu čeká.

S pozdravem

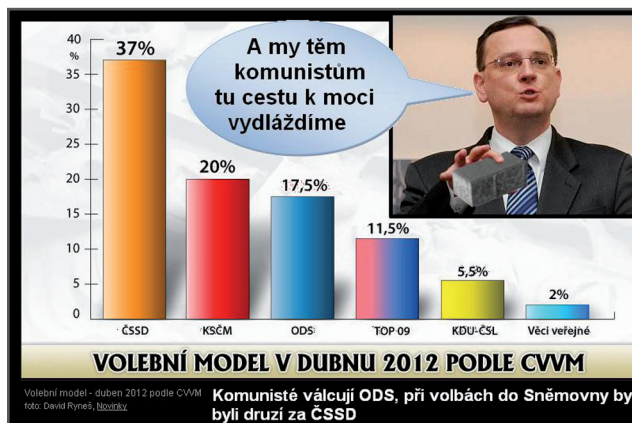
Štěpán Neuwirth.

NEJASOCIÁLNĚJŠÍ VLÁDA OD 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Nejúspěšnější komerční režisér současnosti říká vše, co si myslí, nahlas, před lety třeba odmítl i americký radar

v Česku a dostal za to politicky „přes prsty“. Situace, která se nyní v zemi odehrává, ale nenechává bez emocí ani takového klidase, jakým je Zdeněk Troška. Jak pro ParlamentníListy.cz exkluzivně řekl, je rád, že lidi konečně přestali jenom nadávat a vyšli do ulic.

Jste znám tím, že říkáte, že se příliš nedivíte na zprávy, nečtete noviny. Přesto, co říkáte jako občan ČR, i jako umělec na současnou situaci? Korupce, bezpráví, snižování životního standardu těm nejobyčejnějším lidem?

Myslím, že tato vláda je nejasociálnější ze všech, které jsme tu od druhé světové války měli. Povedlo se jí zrušit všechno, nebo i to málo, co ty předcházející pro lidi udělaly. Ať dluhy splatí ti, kdo je udělali, obyčejní lidi to rozhodně nejsou. Když se jim podařilo rozprodat celou republiku, všechny skvěle fungující a světově konkurenceschopné závody, kde jsou tedy ty peníze z prodeje? Nechci tady vyjmenovávat všechno, na co se všichni denně a po právu ptají a na co jim nikdy stejně nikdo neodpoví. Jen je mi smutno z neúcty a pohrdání člověkem.

Kdybyste měl nějak pohádkově, či hororově nazvat současnou situaci ve státě, měl byste pro to nějaký humorný název?

Humorný sotva, protože s čím přichází dnes a denně naši představitelé, si ani v crazy komediích nevymyslíte. Možná šťastnou cestu do prdele, jak by to třeba nazval Josef Švejk.

Jistě se stýkáte s celou řadou lidí. Svěřují se vám třeba se svými starostmi? Zanádaávají si na politiku, ceny, život?

Jistě. Ale už je na čase přestat nadávat a konečně vzít situaci do rukou a začít jednat. Protože ti, které jsme volili, svým slibům nejenže nedostáli, ale podvedli nás, obelhali. Zapomněli totiž spoluvládnout, zapomněli, že jsou tady pro lidi a ne lidi pro ně. A tak, jak jsme je zvolili, můžeme je i odvolat.

Co říkáte na protivládní demonstraci v Praze, že se konečně lidé rozhoupali vyjít do ulic?

Je to zákonitý vývoj posledních let. Lidi se vzpamatovali a rozhodli se nenechat si víc kálet na hlavu a dělat ze sebe hlupáky. Že by pohádka o pověstné poslední kapce, která přetekla? Možná že by na to všechno pomohla ona slavná defenestrace „současných konšelů“!

Před lety jste se veřejně vyjádřil proti umístění amerického radaru. Prý jste tehdy u některých mocipánů vešel v nemilost?

Ano, řekl jsem, že je to nesmysl umístit kousek od nejlidnatějšího města republiky radar a nedostal jsem tehdy peníze na pohádku. Postarali se o to „jistí politici“, kteří tehdy byli u moci. Pohádku jsem nakonec natočil, ta zůstane na věky. Ale kde jsou ti pánové dneska?

Jste z Hořtic u Volyně, tedy z venkova. Je rozdíl mezi

Pokračování na následující straně

dnešním současným člověkem a jeho pohledem na svět na venkově a třeba v Praze? Zaznamenáváte tyto rozdíly?

Život na vsi je jiný, než život ve městě a v Praze vůbec. Není tak náročný, lidi si šetří, nepotřebují k životu mnohé z toho, co nabízejí velká města. Samozřejmě stále porovnávají život „tenkrát“ a život dneska. Hoštice jsou malá vesnice, kolem 80 čísel. A měla dva kravíny, tři teletníky, dvě slepičárny, prasečák, odchov býků, prostě velkovýroba, jak by se dneska mohlo říct. A práci pro každého. Všechno zmizelo. Stejně jako malé obchůdky, prodejny, kina. Vůbec sehnat práci na vsi je stále těžší. Vesnice stárnou a vymírají, jsou smutnější. Jen díky „luffákům“, kteří svou koupí zachrání to které stavení, se ves nerozpadne.

Nechystáte nějakou komediální parodii na to, co se tu 20 let po revoluci odehrává? Možná byste s tím prorazili?!

Moc veselá by zřejmě nebyla. Spíš tragikomedie. I když tu vlastně jednu takovou už máme - pohádku Pyšnou princeznu. Nemyslíte, že se Půlnoční království princezny Krasomily nějak moc podobá tomu našemu? Taková šíleně smutná pohádka...

Myslíte si, že když člověk chce zůstat v dobré náladě, stále usměvavý a plný nápadů, tak jako vy, a ne být našťavný, neměl by pouštět rádio, televizi, číst noviny, internet a chodit do města?

Televizní noviny jsou vlastně černou kronikou. Někdy má reportáž o opuštěném pejskovi větší prostor a naléhavost než zmínka o živoreni starých a sociálně slabých lidech, týraných a nechtěných dětech. Převrácené hodnoty naší slavné demokratické společnosti. Proto se na zprávy nedívám a noviny nečtu, chráním si své zdraví před zbytečným rozčilováním. Čtu si hezké knížky, poslouchám krásnou hudbu a scházím se s lidmi, kteří mají ještě srdce a duši na svém místě.

Příští rok vám bude šedesát. Když se podíváte kolem sebe, čeho byste se chtěl ještě v dobrém dožít a čeho naopak nikoli?

Spravedlnosti, čestnosti, hrdé sounáležitosti českých lidí, kteří si svou malinkou, ale krásnou zemičku už dokáží ochránit před loupežníky a ničiteli. Nechtěl bych se dožít toho, až zavládne úřední jazyk angličtina, až se staneme další kolonií amerického kapitalismu, až náš život zcela ovládnou blbé a ještě blbější nařízení a rozkazy z Bruselu. Ale jak říká jeden soused v ulici - přežili jsme Rakousko, přežijeme Brusel taky!

Pane režisére, jste autorem mnoha pohádek a komedií. Co chystáte v současné době? Víme, že připravujete pro letošek dvě komedie. Jedna z vesnického prostředí?

Ano, tou „jarní“ komedií je vlastně dopis, který píše jedna drbna druhé ze zapadlé vesničky kdesi na jihu Čech. Ve stylu připomínajícím „sluncesenovou“ atmosféru se tak z něho dovídáme, co se ve vsi Babovřesky stačilo za pár červnových dní udát: na místní faru nastoupil mladý, sportovně založený farář nezvyklého jména, což místních sedm zbožných babek nemůže přežít. Jedna jediná pomluva spustí celou řadu nedorozumění, samozřejmě nahlížených s typickým českým humorem a jistou nadsázkou.

Tou „letní“ veselohrou“ je pak pokračování příběhu „Doktora od Jezera hrochů“, kde sledujeme další příhody nesmělého doktora Dobeška s půlkou zadku a jeho přepůvabné letušky Lenky, vzájemnou snahu dam Košvancových

najít jedna druhé chlapa a hlavně provinění i trest donchuaána doktora Pištěláka, který prchá z Afriky před pomstou svedené šamanovy dcery...

Uvidí diváci i třeba nějaké „narážky“ na politiky, politickou situaci - to lidé většinou vítají? Mohou se na to diváci těšit?

Víte, jak už řekl Karel Čapek, není nic staršího jak včerejší noviny, proto několik málo narážek, které se tam objeví, jsou spíše reakcí na naši celkovou českou situaci než na současné jednotlivosti, které v době nasazení filmů do kin (většinou do roka od natočení) už ztrácejí svou aktuálnost.

Radek Kraus, koluje po internetu.

TAKÉ JE VÁM V ČESKU SMUTNO?

Dneska se mi v trafice rozplakala trafikantka, sympatická, bezdětná žena kolem 35 let. „Proč pláčete, stalo se vám něco?“ „Nemůžu už číst noviny!“ vzlykala „každé ráno, když je otevřu, vypadne na mě beznaděj, pesimismus a zloba. Ani se mi je nechce prodávat, jen tím každému zkazím den!“

Zaskočila mě svým smutným ranním blues. Koukla jsem se na titulky:

Vláda, která nevládne lidem, ale svým peněženkám.

Česko je popelnice Evropy!

Kolik zlodějů prokazatelně vytunelovalo a ještě vytuneluje tuhle zemi?

Zdražení potravin, zdražení energie, zdražení benzínu.

V obchodech se prodává zkažené maso.

Dál jsem nečetla. Už těch pět titulků stačilo, aby ranní smutek padl i na mě.

„To teda fakt nemáte veselou práci,“ snažím se ji podpořit.

„Hlavně beznadějnou!“ pláče dál trafikantka. „Jeden den čtu, na co se komu přišlo a jak s nimi zatočí a pak už jen následuje ticho a ticho...“

Všichni jsou propleteni. Jeden to povolí, druhý to rozkrade a o lup se rozdělí. Aby se kradlo ještě lépe, hospodářství zkrachuje a budou vše dovážet. Rádcové si pak trochu z té „královské pokladny“ odsypou a na konci stojí okradený chudý Čech. A navíc bez práce!!!“

Utíkám z trafiky. „Huuuuúúú!! No to byla ranní sprcha!“ říkám si, ale v něčem měla trafikantka pravdu.

Ode dneška přestávám kupovat noviny. Nebudu si po ránu dobrovolně pořizovat špatnou náladu!!! Ta špatná nálada ani není tak z toho, co se děje, ale z beznaděje, že už nebude lépe ani veseleji. V pohádce si krejčík mohl na chvíli ze smutného království odběhnout a zazpívat. My nemůžeme nic.

Seriózní novináři se občas rozhodnou někoho odhalit, něco zlého napadnout, ale výsledek a potrestání jde do ztracena. Proč? Jsou líní, nebo taky úplatní?

Nevím. Nekoupím si ani bulvár... Bulvární novinářky jsou většinou mladičké a bez vzdělání a za vymyšlenou nebo vyčuchanou negativní zprávu, která prodává, dostanou dob-

Pokračování na následující straně

ře zaplacen. Jim zaplatí a na nás z titulní strany vykoukne negativismus.

Pomalu a jistě začíná být smutno v Čechách? Ale takhle to přece dál nejde!! Na světě je tolik hezkých věcí, milých lidí, pěkných zážitků...

Začíná jaro, ptáci zpívají, kvetou sněženky, máme někoho rádi. Zavřeme dveře před negativními zprávami. Co neuslyšíme, nepřečteme a nedozvíme se, to nám náladu nezkaží.

Udělejme jarní úklid ve své hlavě a srdci. Vymetme negativismus, který jsme už do sebe nasáli, a vpustme tam lásku. Lásku ke všemu a všem kolem sebe. To je to pravé velikonoční vzkříšení. Vzkříšení nové chuti do života v Čechách.

Veronika Žilková, koluje po internetu.

KAM ŽE VLASTNĚ MIZÍ NAŠE PENÍZE?

Vážení přátelé!

Často si klademe otázku, kam že vlastně mizí naše peníze ze společného rozpočtu státu.

Dnes Veřejnoprávní televize, Česká televize odvysílala výše uvedený pořad.

Pěkné, zábavné, téměř dokonalé. Ale!

Málokdo si uvědomí i druhou stránku věci. Pro mne byl šok, když jsem se dozvěděl, kdo byl sponzorem a jaké byly odměny moderátorů, kolik stál pronájem sálu, elektřina, catering, šatny, projekce, tisk pozvánek, kulisáci,

scéna, přepravní společnosti, doprava (luxusní BMW, AUDI...), nepředstavitelné peníze vystupujícím.	Celkem cca 38 milionů Kč!
Moderátoři:	
Monika Absolonová	85.000,- Kč,
Aleš Háma	85.000,- Kč
Sportovci:	
Od posledního:	200.000,- Kč
až po prvního	1.500.000,- Kč
Umělci:	
Karel Gott	300.000,- Kč, (1 píseň a básnička trvala celkem 5 minut 47 vteřin)
Umělci další:	všichni na osobu 80.000,- Kč.
Zahr. host :	525.000,- Kč!

K tomu si připočítejte státem nucenou koncesionářskou smlouvu na každý příjemce: 145 Kč na domácnost.

POTUD VŠE DOBRÉ!

Jedním ze sponzorů se objevila i VZP (Všeobecná Zdravotní Pojišťovna), která se potácí na hraně krachu, není schopna proplácet včas lékařům a nemocnicím peníze za úkony, operace, vyšetření.

Tak tato VZP zaplatila za reklamu tomuto pořadu více jak 5 milionů korun českých!!!!

Pacienti se přeobjednávají, operace ruší a léčí se jinak, není na prevenci u zubního lékaře 2x do roka, není na očkování a další velice důležité věci. Atleti, kteří jsou u VZP za mírný poplatek, pobírají za sebemenší zranění obrovské sumy peněz a v každé nemocnici mají samozřejmě přednost.

Jedna z dalších „elit národa“.

Vláda ČR:

Hrozí krizí, krachem, dluhy a vesele rozdají, co mohou.

Pokud bude mít v Praze někdo koncert, určitě tam také uvidíme logo VZP. Je to prostě podnik, jako každý. Ale zcela mimo mísu! To je podnik, který vybírá, spravuje obrovské peníze, které mají sloužit k prevenci, vyšetření a k nápravě zdraví svých pojistníků - občanů ČR, kteří této pojišťovně dle zákona MUSÍ každý měsíc platit pojistné. Pokud by tento systém fungoval alespoň tak, jak ve fingoaném „Kocourkově“, scénář by zněl jasně: Okamžité odvolání ředitele VZP a Ministra zdravotnictví. Prosim, uvědomte si to, že co je krásné, nemusí být taky pěkné! Za 5 milionů korun dnes mohlo, možná přežít více lidí.

Já jsem o tom přesvědčen!

S pozdravem

daňový poplatník.

Koluje po internetu, zveřejnily Přerovské noviny 10.3.2012.

LÉK PRO ZEMĚDĚLSTVÍ EXISTUJE

A určitě není jen jeden.

František Čuba.

Nedávno tiskem proběhla zpráva, že krajský soud v Brně zahájil insolvenční řízení s JZD Slušovice. S bývalým Agrokombinátem to však nemá nic společného, název pouze neměl ochrannou známku. Původní JZD Slušovice a později Agrokombinát zanikl v roce 1993.

Jeho předseda, dnes šestasedmdesátiletý inženýr František Čuba, jej musel opustit krátce po sametové revoluci. Dnes se ukazuje, že byl zklidován „slušovický Baťa“ s lidskou tváří.

Předsedou JZD Slušovice se stal v roce 1963 ve svých sedmadvaceti letech. Díky zcela novému přístupu a nápadům dokázal ze zemědělského družstva, jakých u nás byly tisíce, vybudovat jednu z nejvíce prosperujících firem v celé

Pokračování na následující straně

republice.

Vytvořil efektivní systém, jak navyšovat výrobu a tím i zisk, optimálně využívat lidské zdroje a zároveň dát lidem sociální jistoty.

V roce 1990 stál u obnovení Československé společnosti pro moderní zemědělství. Jeho přednášku v aule Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně si 3. května může přijít poslechnout každý, kdo o to bude mít zájem. Její motto zní:

Zemědělci hledají peníze tam, kde nejsou - a nehledají je tam, kde jsou.

Kde tedy peníze jsou?

pokládám Františku Čubovi svou první otázku.

Na to mi nejdřív odpovídá, že se to dozvím právě na konferenci, ale pak je přece jen sdílnější.

Můžete to vysvětlit na nějakém příkladu?

Těch je hodně. Uvedu jeden.

V Česku se nedávno stavěly tři fabriky na výrobu etanolu. Stavba jedné z nich stála 2,1 miliardy korun a má roční kapacitu výroby 100 tisíc tun. Při výstavbě byla použita špičková švédská technologie. My jsme ale zjistili, že Američané postavili provozy s kapacitou 400 tisíc tun v přepočtu za čtyři miliardy korun, čili výroba sta tisíc tun etanolu u nich vyšla jen na miliardu korun. Šlo to tedy udělat za poloviční peníze, jenže informace o tom tu zřejmě chyběly.

Za éry Agrokombinátu Slušovice jsme měli útvar vědeckotechnických informací, který denně sledoval, co je ve světě nového - a pak z toho vznikala zásadní strategická rozhodnutí. Největší zisk družstvu přinášeli nikoliv lidé na poli, ale právě ti, kteří seděli v kancelářích a věnovali se hledání novinek a neefektivnějších způsobů výroby.

Jaký byste uvedl příklad za vaše družstvo?

Například jsme přišli na to, že bychom se mohli věnovat biochemii a chovu organismů v tankových nádržích. Vybudovali jsme dva dvoukubíkové fermentory a po ročním vyhodnocení jsme postavili dalších šest pětisetkubíkových fermentorů. To bylo už na sklonku roku 1989. Brzy na to skočili noví majitelé, ale protože nevěděli, co j s tím, každý z fermentorů okamžitě prodali za 11.6 tisíc do kovošrotu. Jeden přitom stál osm a půl miliónu korun. Náš projekt šel k ledu, dnes by přitom patrně produkoval miliardové zisky.

Na to, proč byl vlastně Agrokombinát Slušovice zlikvidován, jsme si nechali zpracovat studii. V té době to bylo velmi ožehavé téma, takže firma, která ji zpracovala, mně ji nechala přečíst jenom třikrát a pak ji přede mnou skartovala. V roce 2011 by Agrokombinát Slušovice, pokud by pokračoval v Činnosti i nadále, měl obrát okolo 150 miliard korun. V roce 1989 jsme měli obrát 7 miliard korun, zisk 700 miliónů korun a zaměstnávali jsme téměř 7 tisíc lidí.

(Vtom v náprsní kapse bývalého předsedy zazvonil telefon.

„Zdar, Čuba. Teď nemůžu, mám přednášku.“

řekl do něj náš hostitel a zapáleně pokračoval ve vysvětlování - pozn. aut.)

Ani ty sedmičky vám po převratu štěstí nepřinesly. Co se tedy v roce 1990 a později tedy přesně stalo?

Naše družstvo bylo de facto „znárodněno“ a dál to nemá smysl rozebírat. Abychom vůbec měli z čeho žít, založili jsme s několika špičkovými vedoucími pracovníky, kteří v roce 1990 z agrokombinátu odešli se mnou, společnost

Moragro, která lidem poskytovala know-how i finanční prostředky do začátků podnikání. Agrokombinát Slušovice se rozpadl na 42 subjektů, v celém Zlínském kraji to bylo celkem sto jedna subjektů.

Jak jste dokázal motivovat zaměstnance k vyšší efektivitě práce?

Byl jsem vychováván v tom, že každý chce pracovat. Ale po několika letech v řídicí funkci jsem poznal, že člověku se nechce dělat, a přitom se chce mít dobře. Tak to je na celém světě. Proto jsme sestavili motivační faktory. Základních je šest a napsali jsme o tom i knížku. Je to faktor existenční, faktor strachu, hmotné zainteresovanosti, ale také morálního ocenění, dále pak faktor radosti z práce a seberealizace. Když chceme, aby podnik fungoval, je nutné je naplnit. Podnik jsme konstruovali tak, aby tyto aktivizační faktory mohlo využívat každé pracoviště. Každý zaměstnanec tak mohl práci věnovat libovolné množství času.

Kdo to vymyslel?

Byl to můj osobní přínos, ale ještě vám to přiblížím na příkladu. Můj otec pracoval dva roky jako předseda JZD na slovenském pomezí, kde byl největší problém s kosením luk. Byly příliš příkré, a protože se tam mechanizace nedostala, musely se kosit ručně. Utvořily se skupiny chlapů s kosami a nahoru na kopec byl donesen demižon slivovice. Když chlapi dosékli až na vrchol, mohli se napít. Můžu vám říct, že nikdy předtím jsem takové pracovní tempo neviděl. Aktivizační faktory fungují, ale u každého člověka musíte najít ten hlavní a to je už individuální.

Jak se vám tyto faktory podařilo prosadit v době, která byla tak rovnostářská?

U nás s tím souhlasili všichni. Ale byly tu i další důležité věci. Došli jsme také k závěru, že když chce mít člověk dobrou životní úroveň, musí hledět na to, aby ji měli i lidé kolem. Můžu být třeba miliardář, ale když v okolí budou všichni lidé chudí, nebude fungovat nic. Chlapi si nevydělavají na benzín a nebudou jezdit autem, takže nebudou opravy, ženské nebudou chodit k holiči a tak dál.

Ve slušovickém Agrokombinátu lidé vlastně podnikali. Je to tak?

Ano. Například traktorista měl traktor ve své vlastní péči. Ze zisku si sám platil pohonné hmoty, opravy - a pak byly technické kontroly. To byla jediná možnost. Každý pracovník měl dvě konta - konto podnikatelské a konto soukromé čili osobní - a hospodařil si podle svého. Z toho, co si nechal na účtu, mu šly úroky.

Měli jsme vnitropodnikové zúčtovací středisko s pobočkami, kterému se lidově říkalo banka. Když někdo potřeboval peníze a pobočky byly třeba o víkend zavřené, mohl zajít do jakékoliv naší družstevní restaurace nebo obchodu a tam mu peníze vyplatili naproti šeku. Uvnitř systému vše fungovalo bez daně a vše se danilo, až když finance šly mimo družstvo. (Po revoluci byl František Čuba vyšetřován a soudně stíhán za to, že mezi dvanácti tisíci konty „banky“ bylo asi sedmáct kont nečlenů družstva - pozn. aut.)

Motivační faktory se v dnešní době uplatňují také, ale často už bez těch sociálních jistot, které k nim u vás neodmyslitelně patřily.

Sociální sféru jsme řešili intenzivně, protože důležitá je nejen motivace, ale také pocit jistoty. Například svobodné

Pokračování na následující straně

matky měly u nás totální péči, propracovaný jsme měli i důchodcovský program. Aby jej lidé mohli využívat, museli u nás před nástupem do důchodu pracovat alespoň deset let. Pak jsme se o ně starali, i kdyby žili třeba do sta. Měli zdarma například družstevní autobusy, obědy a večere za dvě koruny.

A když některý náš zaměstnanec vyhořel, na druhý den mu byl postaven dům z mobilních buněk, kde měl kuchyň, obývací, dvě ložnice a dětský pokoj. Dále dostal stoly, židle, skříně, talířky, hrnce, vidličky, nože. Zkrátka všechno nejnětější a k tomu ještě pět tisíc korun na každou osobu v rodině. Okamžitě tak mohl fungovat jako normální člověk. Všichni administrativní pracovníci také jezdili každý rok „povinně“ do kapitalistické země, aby věděli, jak to funguje na Západě.

Pojďme k dnešku. Je podle vás nějaké východisko ze současné situace v zemědělství?

Samozřejmě. Když chcete vyrazit ze Slušovic do Prahy, můžete použít asi dvacet způsobů - po dálnici, na kole, letadlem, pěšky atd. Stejně tak existuje neomezené množství způsobů, jak vyřešit situaci v zemědělství.

Systém dotací zemědělce demoralizuje. Každý má kromě toho zafixováno, že musí rychle přijít k penězům - nejlépe něco někde levně koupit a draze prodat. Mnohem větší peníze se ale dají vydělat, když přijdete s něčím novým. Je to tak zvané využití intelektualizovaných služeb, o němž jsem už hovořil. Každý den na světě vzniká tisíc patentů a všechny přinášejí něco nového. Proto říkám, že naše zemědělství dnes hledá peníze tam, kde nejsou, a nehledá je tam, kde jsou. Ale ještě tu je další důležitá věc.

Jaká?

Globalizace. V globalizovaném světě je hospodářství ovládáno silnými firmami, které vše překonávají, protože mají přístup k nejlepším technologiím. Proti nim dnes stavíme malinké zemědělce a chceme, aby proti těmto obrům vítězili. Výsledek je samozřejmě ten, že prohráváme na každém kroku, kde si o to řekneme. Původní zemědělské podniky se většinou rozpadly a jsou dnes slabé. Je tomu tak i proto, že se starají jenom samy o sebe.

Velkým firmám mohou však konkurovat pouze jiné silné firmy a my - v naší Čs. společnosti pro moderní zemědělství - říkáme, že by to měly být koncernové podniky, které by otázky zemědělství řešily v každém kraji komplexně. Dejme tomu, že by se v něm dalo dohromady alespoň pět předních zemědělců. Zajistili by klíčové služby pro sdružené zemědělské výrobce včetně těch nejmenších. Koncern může vzniknout i jako družstevní nebo státní podnik, ale měl by být především schopen odolat tlaku zahraničních firem. V družstvu vidím přednost v tom, že je lze hůře vytunelovat.

Kde ještě jsou podle vás peníze, o nichž říkáte, že je nikdo nehledá?

Každý, kdo podniká v zemědělství, by si měl nejprve stanovit jednoduchý program, který lze spustit hned druhý den. Najde se vždycky. S docentem Hurťou jsme jich vymysleli desítky. Uvedu jen některé:

výroba zeleninových jídel, obnova pěstování zeleniny, výstavba skleníků a pěstování květin, pěstování a zpracování černého rybízu, malin, jahod, výsadba a zpracování švestek, výroba travníků, pěstování a zpracování léčivých rostlin, produkce travních a jetelových semen, chov pstru-

hů, chov ovcí, fermentace, výroba kompostu pro export.

U nás se děje například to, že se někde odbagruje ornice, když se něco staví, ale tu by hned měly vykupovat jiné firmy a odvézt ji tam, kde se jí nedostává. Zúrodnování půdy je velkolepý a zásadní program a není to zas až tak složité, jak se zdi Chybějí nejen podniky pro obnovu orné půdy, ale také pro likvidaci opuštěných podniků. Pláče se zbytečně. Chyba je v tom, že se nezaměřujeme na programy, které budou perspektivní v příštích letech.

Náš trh je zaplaven levnými a mnohdy nekvalitními potravinami. Co s tím?

Špatné a nekvalitní produkty dostáváme proto, že je kupujeme, a také proto, že není vytvořen systém řízení kvality. V současné době je „závadných“ 25 % potravin na trhu. Neleze chtít mít vysokou kvalitu a nic pro ni nedělat.

Nebo snad znáte nějaké kvalitativní normy? Nejsou. Mluví se o metráku obilí, ale nikde není stanoveno, jaké kvality. Uvádí se třeba 14% vlhkost, ale kvalita je především čerstvost.

U zeleniny by se mělo stanovit, že kvalitní je především ta, která se dodá spotřebiteli do 24 hodin od sklizně. Za tu je třeba stanovit vysokou cenu a u té, která bude starší, musí jít cena dolů. Vepřové maso by se k lidem mělo dostat do dvou hodin po zabíjení prasete, mléko v den nadojení.

Nejlepší zelenina teď vzniká ve sklenících nové generace, kde se rostliny živí kapénkovou závlahou. Dříve mělo naše zemědělství aspoň tisíc hektarů skleníků, dnes jich je kolem pětadvaceti hektarů. Proto nemůže produkovat téměř žádnou zeleninu a musí ji dovážet. Obdobně jsme omezili živočišnou výrobu.

(Ze skleníků fungujících kdysi v AK Slušovice dnes zůstala jen památka ve formě velké plochy betonových panelů s prorůstajícím plevellem. K vidění je už z příjezdové silnice - pozn. aut.)

Kvalitu je třeba hlídat a kontrolovat. Pamatuji si, jak jednou u nás byl šéf sdružení výrobců zmrzliny z Itálie a vysvětloval nám, jak tvrdý mají kontrolní systém na kvalitu zmrzliny. Ptal jsem se ho, proč zmrzlináře v Itálii zajímá; jestli bude mít kvalitní zmrzlinu i druhý zmrzlinář. Odpověděl mi, že zjistili, že když zákazník sní nekvalitní zmrzlinu, další si hned lak nedá ani u konkurence. Proto všichni výrobci dbají na to, aby zmrzlina byla kvalitní všude. A pokud tomu některý zmrzlinář nevyhoví, dostane zákaz prodeje třeba na měsíc.

Co říkáte na nově vzniklé farmářské trhy?

To souvisí s energetickou krizí. V roce 2001 došlo k takzvanému ropnému zlomu a od té doby produkce ropy klesá. Na pevnině je jí stále méně a těžba z ložisek v moři je drahá. Už před dvěma lety jsme odhadovali, že na konci letošního roku se cena benzínu dostane na čtyřicet korun za litr. Do deseti let to podle nás bude sto korun.

Zatím se v zemědělství s dopravními náklady moc nepočítalo, ale v době energetické krize se náklady na pohonné hmoty stanou velmi výraznou položkou.

USA proto vyhlásili už před časem, že potraviny by se měly vyrábět v -místě spotřeby. Farmářské trhy jsou krokem tímto směrem ale zase mnohdy jde jen o to, že někdo přijede na náměstí a tam cosi prodává. Trhy by se měly přebudovat na trh zemědělců a zemědělských a potravinářských pod-

Pokračování na následující straně

niků, pokud možno přímo v místě výroby. Je nutné počítat s každým litrem úsporených pohonných hmot, s každým kilo- joulem tepelné energie a s každým litrem vody.

Když vypouštíte teplo z bioplynové stanice, stát by jako dobrý hospodář měl stanovit, že toto teplo musí být využito například ve starých budovách, kde lze v bazénech chovat například vy šlechtěné mořské ryby. Jenže náš stát bohužel, není řízen vůbec.

Máte ještě nějaké další náměty?

Čeká nás řešení takového problému, jakým je bezorebné setí. I energii zemědělských strojů bude třeba šetřit. Mnozí tvrdí, že se tím sníží výnosy plodin, ale není to pravda. My jsme při bezorebném setí dosahovali dokonce i vyšších výnosů. Co se týká hnojení, měli jsme projekt na osazení zemědělských strojů spektrofotometry, které přesně zjistí, v kterém místě na poli rostlinám chybí dusík a kolik. Tím se sníží spotřeba hnojiv až o 40%. Doteď se ale pole hnojí podle spočítaného průměru, přitom na různých místech má půda zcela odlišné vlastnosti a i potřeba hnojení je zcela jiná.

Zemědělství máte doslova pod kůží. Jsou v tom i geny?

Co já pamatuji, všichni moji předchůdci pracovali v zemědělství. Můj otec založil v mém rodišti - v Březové - strojní družstvo ještě před vydáním zákona o JZD. Pak zde byl předsedou JZD. Posléze pracoval i jinde. Po celou dobu jsem rodiče každý týden o víkend navštěvoval. Otec měl vždy na papíru napsané, co děláme ve Slušovicích špatně a co by se ještě dalo vylepšit. Žil tím stejně jako já.

Máte teď v rodině pokračovatele?

Ve Slušovicích dnes žijí a podnikají moje dvě děti a tři vnuci. Syn vedl novou firmu na výrobu sladidel, ale nedávno ji předal zeťovi. Nejstarší dcera Liduška, která byla agronomka. Bohužel před lety zemřela. Pokračovatelé ale jak doufám, jsou a budou.

Věra Keilová, Právo, 24.4.2012

Poznámka redakce Novoměstského kurýra:

Na internetu lze ke jménu František Čuba najít řadu zajímavostí a informací, vesměs pozitivních.

Např. tuto příhodu, kterou vyprávěl (souvisí s názorem, že do Slušovic stát tajně dával peníze, aby z nich udělal výstavni exponát socialismu).

František Čuba pobaveně vypráví tuto příhodu:

Asi před dvěma týdny tu byl na návštěvě bývalý federální premiér Lubomír Štrougal a vysvětloval nám, proč k nám předtím nikdy nepřišel. Říkal, že nemohl, protože kvůli našemu JZD čelil neustálým útokům. Gustáv Husák si vždycky nechával všechno o Slušovicích v novinách červeně podtrhnout, v pátek, sobotu a neděli neměl co dělat, sedl si v Lánech, a teď to studoval. A v pondělí si hned zavolal Štrougala.

„Když jsem k němu přišel do kanceláře, vidím, jak tlučou hůlkou o zem. Povídám si, to je velký průšvih“, vzpomíná Štrougal.

„Lubo, kolik jste dali Slušovicům peněz?“, obořil se na něj Husák.

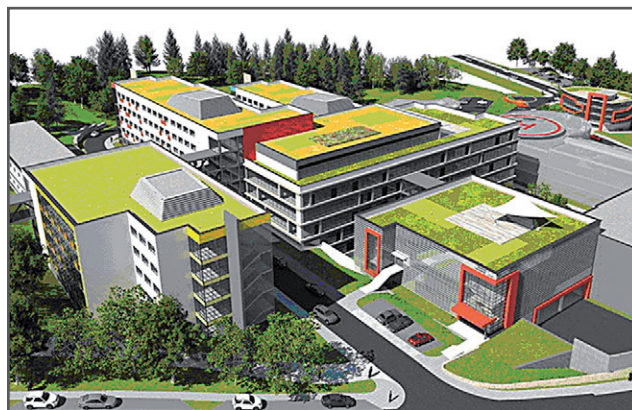
„Nic jsme jim nedali“.

„Kurva, to mi neříkej, to není pravda. Jestliže zvýšili tržby o miliardu, tak jste do toho museli minimálně půl miliardy vrazit. Nedělejte ze mne blbca! Zjisti mi odkud sú ty

peníze! Sú to ruské peníze, nebo arabské peníze, nebo americké peníze?“

V roce 1988 jsme navýšili zisk asi o 212 milionů korun, vzpomíná Čuba. Z toho asi 105 milionů vzniklo využitím nových poznatků ze světa. Denně ve světě vzniká 1000 patentů, to je asi 350 000 ročně. A tak jsme měli kanceláře, kde seděli chlapi, nechodili ani na pole a neustále zjišťovali, co je ve světě nového a jak bychom to využili. Tím vytvářeli podniku zisk. Tohle nedokázal Husák pochopit, a tak měl pořádk starost, kdo nám dává peníze.

NEMOCNICI V NÁCHODĚ PŘESTAVÍ PRO 21. STOLETÍ

Vizualizace modernizovaného areálu nemocnice v Náchodě.

Moderní přístroje, rychlé ošetření a pro hospitalizované komfort na pokojích. To všechno slibuje projekt na přestavbu nemocnice v Náchodě, jejíž první etapu rekonstrukce schválili krajsí zastupitelé. Celkově přijdou stavební práce na více než miliardu korun, začít mají na podzim.

Nová nemocnice v Náchodě

Na podzim se má začít stavět „srdce“ nemocnice neboli budova se sedmi operačními sály, magnetickou rezonancí, oddělením ARO, jednotkami intenzivní péče a dalšími odděleními. Další bude budova s lůžkovými odděleními. Pacientům to přinese rychlejší a kvalitnější péči a větší komfort. Cena této první etapy bude 1,169 miliardy korun. Nemocnice slouží regionu, ve kterém je 120 až 150 tisíc potenciálních pacientů.

Od roku 2015 tak budou do Náchoda mířit pacienti ze širokého okolí. Spádová oblast čítá hodně přes sto tisíc lidí.

Už by neměli courat po studených nevládných chodbách, jejichž vytápění stojí statisíce, a stejně v nich není teplo. Nebudou už ani muset ujít téměř kilometr mezi horním a dolním nemocničním areálem.

Navíc tam pacienti díky kvalitnímu vybavení a odpovídajícím prostorům lékaři ošetří rychleji než dosud.

„Vznikne tady oddělení urgentního příjmu emergency, jako je třeba ve fakultní nemocnici. Dosud, když pacienta přivezou v těžším stavu, než se stanoví diagnóza, koluje po různých ambulancích. Když půjdou všichni pacienti přes

Pokračování na následující straně

emergency, zkrátí se doba na stanovení diagnózy a pacienti se hned dostanou na příslušné oddělení," říká primář anesteziologicko-resuscitačního oddělení Antonín Housa.

Jeho slova se změň v realitu, až uprostřed stávajícího dolního nemocničního areálu vyrostě „srdce“ nemocnice: budova s magnetickou rezonancí, pět operacních sálů a dvěma specializovanými sálů na vysoce odborné zákroky, s oddělením ARO a jednotkami intenzivní péče.

Bude tam i 18 různých vyšetřoven a pracovišť. V první části stavby vznikne 180 lůžek, která budou nejen v hlavní budově, ale i ve vedlejší sedmipodlažní. Ta bude sloužit jako lůžkový pavilon s chirurgií, ortopedií, porodnicí a gynekologií.

Pacienti budou mít rychlejší a kvalitnější péči hlavně proto, že lékaři stěžejních oborů, jako jsou ARO či chirurgie, budou v jedné budově a jejich oddělení blízko u sebe. Mohou tak rychleji spolupracovat. Také všechna vyšetření si lidé odbudou téměř na jednom místě.

Zbývá zajistit dotaci z Evropské unie

„Přesuny pacientů mezi pavilony zabírají drahocenný čas," podotýká krajská radní pro zdravotnictví Jana Třešňáková. „Srdce“ nemocnice bude spojeno i s heliportem.

Královéhradeckému kraji, kterému špitál patří, už zbývá jen získat na stavbu dotaci z Evropské unie ve výši přes 400 milionů korun. Na dalších 600 milionů si chce vzít úvěr. Zbytek zaplatí ze svého rozpočtu. Stavba první etapy by měla stát přes 1,1 miliardy korun.

Dnes budou krajské zastupitelé jednat o tom, zda po získání dotace stavba poběží podle už připraveného scénáře. A také mají schválit, jestli kraj bude hledat potřebný úvěr.

Podle hejtmána Lubomíra France bude o dotaci definitivně jasno na přelomu května a června. „Očekávám, že projekt, který je pro kraj důležitý, uspěje," říká hejtmán.

Podle hejtmána by kraj musel nemocnici tak jako tak rekonstruovat, a pokud by dotaci nezískal, celá akce by se musela rozložit do dalších let. Kraji nyní hrají do karet nižší ceny stavebních prací.

Cena může být nižší, než počítá projekt

Franc proto předpokládá, že cena bude menší, než jakou odhaduje projekt. Krajské zastupitelé už dříve odsouhlasili, že stavba bude mít přednost před všemi ostatními. Nemocnice je totiž v současných starých objektech, kromě novějšího ambulantního pavilonu, na konci sil.

Zaostává za standardem v ubytování pacientů, operacních sálů ze sedmdesátých let přestávají vyhovovat hygienickým normám a jen údržba starých prostor stojí ročně desítky milionů korun.

Stavbu vítá i náhodský starosta Jan Birke: „Nepamatují, že by do Náchoda šel takový objem peněz. Nemocnice je největším zaměstnavatelem nejen ve městě, ale i v regionu a jsem velmi rád, že obyvatelé budou mít za humny kvalitní péči a hlavně fantastické prostředí. Děláme vše pro to, abychom nemocnici nekladli žádné administrativní překážky.“

Pro budoucí staveniště se už od loňska připravuje místo uprostřed areálu. „Zůstanou tam jen objekty, které jsou použitelné a provozuschopné. Zmizel bývalý sirotčinec, ře-

ditelství, dokončuje se demolice bývalého infekčního oddělení," popisuje ředitel nemocnice Miroslav Vávra.

Po dokončení stavby se mají prostory v horním areálu nemocnice uvolnit třeba pro potřeby následné péče. Výstavba nového špitálu je rozdělena do několika etap. Každá postavená část přitom bude fungovat i samostatně.

Autor: Pavel Bednář, 22. března 2012, koluje po internetu.

Další obrázky viz:

http://hradec.idnes.cz/rekonstrukce-nemocnice-v-nachode-vizualizace-fom-/hradec-zpravy.aspx?c=A120322_1752311_hradec-zpravy_klu

VELKÉ VYUŽITÍ CITRONU PROTI RAKOVINĚ A INFEKČÍM

Nejdříve vymačkejte citrón a pak jej přidejte do vody a k tomu med. Je to výborné pro zdraví a jako prevence rakoviny. Rada pro ty, kteří mají cysty a nádory.

Citrón je blahodárným bojovníkem proti rakovině

Citrón je lepší než chemoterapie !!!

Toto je poslední novinka v medicíně, efektivní v boji proti rakovině.

Čtěte pozorně tuto zprávu z medicíny, která byla právě publikována.

Je to zázračný a blahodárný produkt přírody k likvidaci karcinogenních buněk.

Je 10 000krát účinnější než samotná chemoterapie.

Proč nejsme o tomto fenoménu už dávno informováni?

Protože existují laboratoře, které vyrábějí syntetické léky a které těmto firmám dodávají tučné zisky.

Můžete nyní pomoci nejen sobě ale i svým blízkým a přátelům touto informací, a totiž - citrón je výborný prostředek pro prevenci nemocí.

Jeho chuť je příjemná a neprodukuje hrozné vedlejší účinky jako chemoterapie. Jestli máte možnost, pěstujte citrusovité plody na své zahradě.

Kolik lidí umírá jenom proto, že toto tajemství je uchováno jenom proto, aby korporace vydělávali na lidském neštěstí?

Existuje mnoho variet citrónů a limetek, můžete si vybrat.

Můžete jíst dužinu, vymačkat si šťávu, sorbety, přidat do

Pokračování na následující straně

pečiva.

Citron má mnoho atributů, nejzajímavější je však účinek působící na cysty a nádory.

Tato plodina zabraňuje vzniku rakoviny.

Někteří tvrdí, že má velké užití proti všem typům rakoviny.

Pokládá se také za antimikrobiální, antibakteriální, anti myotický protiparazitární prostředek, reguluje vysoký krevní tlak, má antidepresivní účinky, ovlivňuje příznivě neklidné nervy.

Pramen těchto informací je fascinující: pochází z největších medicínských laboratoří na celém světě, kde bylo učiněno mnoho dokazujících pokusů už od roku 1970. Tyto pokusy, dnes již podložené, dokazují:

likvidaci kancerogenních buněk u dvanácti typů rakoviny - hlavně rakoviny tlustého střeva, prsu, prostaty, plic a slinivky břišní.

složky citronu vykazují 100 lepší účinnost než jaký má lék Adriamycin, což je chemoterapeutický prostředek používaný běžně ve světě ke snižování růstu rakovinných buněk.

.A ještě něco překvapivého: rakovinné buňky mizí, ale zdravé zůstávají.

Institut de Sciences de la Santé, L.L.C. 819 N. Causee Street, Baltimore, MD 1201 ENVOYER LE A TOUT LE MONDE!

P.S. : pokud budete užívat citrusové plody nebo šťávy, poté si vypláchněte ústa čistou vodou. Kyselina citronová má ráda zubní sklovinu.

Zdroj: internet

Poznámka redakce:

Uvedené informace nebyly ověřovány z jiných zdrojů. Ponecháváme na zvážení čtenářů.

HUŠÁK RUINOVAL SAZKU...

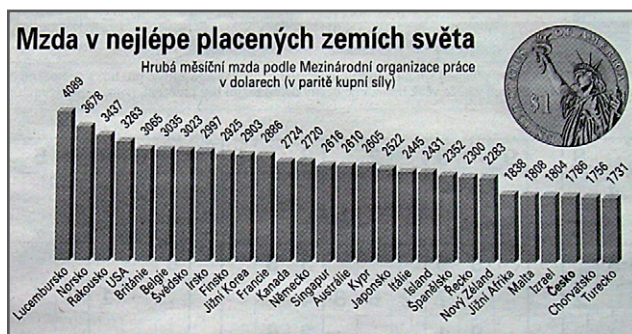
Hušák ruinoval Sazku s platem 5,6 milionu měsíčně, já jsem zbabělec

Měl jsem před 15 lety v redakci velký průšvih kvůli Aleši Hušákovi, tehdejšímu generálnímu řediteli loterijní společnosti Sazka. Jeho úřadování skončilo v roce 2011 bankrotem firmy.

V sobotu 28. dubna jsem si na ten malér vzpomněl. V roce 1997 jsem málem skončil na dlužbě, protože jsem na stránky toho deníku vypustil „Krakena“.

Dostal jsem se k dokumentům, které svědčily o tom, jak je Sazka v dluhách, ožebračuje český sport, dává mu méně a méně, ale přitom si žije nad poměry. Kdyby se tím někdo v roce 1997 vážně zabýval, tak by Sazka vloni bankrotem neskončila. Jenže v roce 1997 šlo jenom o to, jak mi zavítit hubu.

Vypustil jsem tehdy zprávu o tom, v níž byla čísla, jak klesají příjmy ČSTV a jeho svazů, přičemž management Sazky pobírá tučné statisícové a milionové odměny, stejně jako její představenstvo, výjezdni zasedání se konají v mexickém Acapulku nebo v Jižní Africe, všichni jezdí novými volvy

a podobně. Měl jsem připravena dvě pokračování. Hušáka to rozlítlo, zavolal šéfredaktorovi a druhý den v 10 hodin jsem stál v pozoru před jeho kanceláří, že si o tom ve třech promluvíme. Nedošlo k tomu. Chvilu jsem čekal, po deseti minutách vypadl z šéfredaktorny nějaký Hušákov fámulus, podal mi ruku a pravil. „Už je to vyřízené, pan šéfredaktor vám všechno řekne.“

V šéfredaktorně to proběhlo asi během tří minut. „Podívej se,“ pravil šéf, „Sazka nám navýšila roční objem inzerce z 12 na 18 milionů, takže si ta svá pokračování strč do prdele, jinak máš padáka na hodinu. Námitky?“

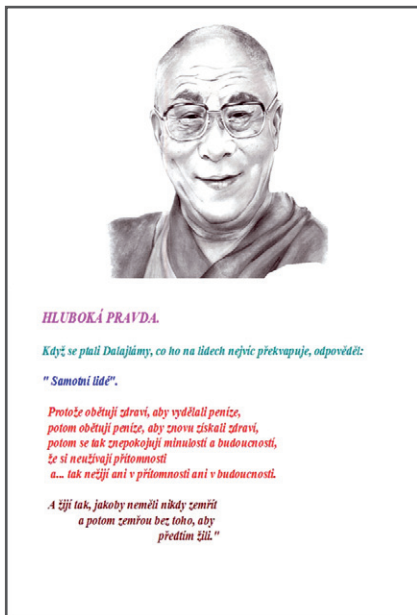
Byl jsem jako opářený. Pracoval jsem tehdy v největším deníku v zemi a měl jsem prominentní pozici investigativního sportáka. Přinášel jsem kauzy a přispíval jsem ke zvyšování nákladu. Užíval jsem si tu prestiž. Nechtěl jsem o ni přijít.

Dnes se omlouvám celému českému sportu za svou zbabělost. Měl jsem se vzepřít a nechat se vyhodit, vzali by mě tehdy v každé jiné redakci. Zvláště s mými kontakty a materiály, které jsem měl v rukávu. A nejen o Sazce. Měl jsem to všechno zveřejnit. Jenže v ten den jsem si uvědomil jednu věc, že ani v demokracii hlavou zeď neprorazím. Do roku 1989 to chodilo tak, že šéfredaktori všech důležitých médií každé úterý narukovali na tiskový odbor ÚV KSČ a dostali instrukce, co se může a nemůže. Diktát strany byl zavazující, všechno platilo. Po roce 1990 se to změnilo. Diktát strany nahradil diktát inzerce. Výsledek je do jisté míry stejný. Kdo dává inzerci a platí, ten si může diktovat, co bude v novinách. Rozdíl je jen v tom, že je tu víc stran a víc firem spojených s těmito partajemi. Existují na to specializované reklamní agentury, které perou přes inzerci peníze pro politické strany. Také platí a také si diktují. Vlastně jsme v médiích žádný krok dopředu neudělali, svoboda médií je iluzorní. Každé médium má někoho, kdo diktuje.

Nehodlám moralizovat Aleše Hušáka. Byl prostě jen šikovný a dělal to, co mu akcionáři dovolili. A dovolili mu hodně, protože jim za všechno dobře zaplatil. V sobotu jsem se na valné hromadě ČSTV v Nymburce dověděl, že Sazka se od roku 1997 nikdy nedostala z řetězce dluhů. Nakonec jí zlomila vaz polyfunkční megalomanská aréna ve Vysočanech, jejíž výstavbu Sazka financovala. Neměla na to, ale pokračovala v tom. Tuto halu si přál stát a realizaci pověřil tehdejšího náměstka ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Ladislava Malého jako vládního zmocněnce a tehdejšího šéfa hokejového svazu Karla Guta. Stát se zachoval jako naivní debil a nechal je konat, jak konali. Detaily o tom, jak se likvidovala výběrová řízení (kdyby nechali halu postavit

Pokračování na následující straně

prvnímu vítězi výběrového řízení americké firmě Stadivarios, která postavila polovinu hal pro NHL a NBA a zajistila jejich rentabilitu, tak by dnes bylo všechno v klidu...), protože ti, co je vyhrávali, nechtěli nic „pustit“, si teď ne-

chám pro sebe. Vyjdu s tím v pravý čas. Někdo za to skončí v base před hranicí promlčení, ale to je, holt, život.

Do vězení se dostávají lidé za pár „čórek“ nad 5000 korun, ale ti, co kasírují úplatky v desítkách milionů, dostávají státní vyznamenání, vstupují do síní slávy a jsou mezi celebritami. To ale nejde.

Výsledkem však je, že halu stavěla nakonec Sazka. Jak k tomu došlo, si rovněž zatím nechám pro sebe, čas hlavního „grilování“ ještě nepřišel. První rozpočet byl v roce 2001 na 2,75 miliardy korun, v roce 2004 8,5 mld Kč, nakonec převýšil 9 mld. Nakonec s mechanismem financování, spojeným s vydáním dluhopisů se lhůtami splatnosti, vyšplhaly náklady na zhruba 21 miliard.

Bylo zcela jasné, že náklady na výstavbu haly jsou zcela nevrátné, ale Aleš Hušák se choval jako grand. Po dostavbě haly v roce 2004 rozdal managementu a představenstvu zhruba miliardu korun na platech a odměnách. Tím je míněno 15 lidí managementu, 10 lidí z představenstva a 11 lidí z dozorčí rady. Všichni si žili jako lordi. V letech 2006 až 2010 bylo utraceno přes 41 milionů za pronájem soukromých letadel, za výlety na olympiády se v letech 2004 - 2010 utratilo asi 70 mili-

onů, na firemní ošacení padlo v letech 2008 - 2010 přes 10 milionů. V budouvě Sazky na Žižkově, zejména v prostorách užívaných Alešem Hušákem, visela umělecká díla v hodnotě téměř 33 milionů.

Aleš Hušák měl v letech 2007 až 2010 průměrný měsíční příjem 5 638 635 Kč, součet jeho čisté roční mzdy s odměnami v letech 2007 až 2011 je 274 787 259 Kč. Měl zajímavé osobní benefity, např. osobního kuchaře, bezlimitní částky na pohoštění, pohonné hmoty, všelijaké požitky pro členy rodiny. Přitom sportovní svazy, jejichž roční rozpočet by spasily dva až tři miliony, dostávaly částky v řádech statisíců, nebo vůbec nic. Hušák jezdil v Bentley za šest milionů, elita Sazky v Audi A8 4.2 (6 aut) za téměř 13 milionů, k dispozici byl Hummer za 1,5 milionu, pro členy představenstva tu bylo 15 aut zn. Volvo XC 90.

Mnoho špičkových sportovců se nedočkalo žádných příspěvků na svou činnost, přestože k tomu byla Sazka ze zákona zřízena. Hradili si závody na úrovni mistrovství světa, Evropy či Světového poháru ze svého a nebo z prostředků svých osobních sponzorů. Sport finančně skomíral, ale v Sazce to jen fičelo. Aleš Hušák seděl za stolem z palisandru (z Číny) za 1,5 milionu. Firma si koupila zámek s klášterem a pozemky v Rabštejně nad Střelou za 63 145 481 Kč, vilu s pozemkem v Nouzově za 13 365 935 Kč, moravské vinařství Kolby za 44 794 163 Kč. Sazka už byla na odpis, ale nakoupila u Trutnova pozemky za 383 613 330 Kč pro projekt Arkadia, což mělo být gigantické kasino a centrum hazardních her, něco jako evropské Las Vegas. Další centrum hazardu mělo vzniknout v blízkosti Rudné u Prahy. Základní kapitál firmy byl splacen 21. června 2006 ve výši 355 120 000 Kč. Sazka skončila v roce 2011 v bankrotu s pohledávkami, které desetinásobně přesáhly její základní jmění.

K tomu všemu došlo hlavně kvůli tomu, že Aleš Hušák měl volný prostor od zkorumpovaných statutárů a zašel ještě dále - byl zamilovaný do svých vlastních rozhodnutí. A to je velmi nebezpečná kombinace.

Tak mi tedy řekněte vy, co chodíte dvakrát týdně vsadit Sportku a přitlačíte, když je ve hře velký jackpot, jestli je tohle všechno normální. Já a můj

bratr jsme sázeli Sportku každý týden, protože jsme sportovci. Nečekali jsme na výhru, ale byli jsme si jisti, že podporujeme sport. Teď už nesázíme. Nepodporovali jsme totiž sport, ale Aleše Hušáka, zkorumpovaný management, představenstvo, dozorčí radu a jejich dolce vita. Byli jsme podvedeni. Stydím se za to, že jsem byl v roce 1997 zbabělcem. V roce 2012 zbabělcem už nebudu.

<http://skramlik.blog.idnes.cz/c/261502/Husak-ruinoval-Sazku-s-platem-56-milionu-mesicne-ja-jsem-zbabelec.html>

autor: Pavel Skramlík, koluje po internetu

JE HABERMANNŮV MLÝN PROPAGANDA?

Lživý a propagandistický Habermannův mlýn dělá ze všech Čechů nelítostné bestie a přepisuje historii. Tady jsou fakta:

Televize Nova v sobotu - 28.4.2012, (a v nedělní repríze na kanálu Nova Cinema) odvysílala tolik opěvovaný film Habermannův mlýn. Z hlediska uměleckého zpracování se povedl a není mu patrně moc co vytknout, ale z pohledu odborného, historického?

Habermannův mlýn - další příspěvek k přepisování dějin aneb pohádka o hodném mlynáři Habermannovi a zlých Česích

Ve filmu není jedna jediná skutečně negativní postava „sudetského Němce“. Naprostou většinu negativních a odpudivých postav představují ve filmu Češi. Jediná skutečně negativní postava Němce je z Říše dosazený velitel SS s polským jménem. Většina Němců se k Čechům chová slušně a snaží se jim pomáhat. Naprostá většina Čechů měla tehdy s Němci diametrálně odlišnou zkušenost, než jak se film snaží namluvit.

Po zhlédnutí filmu konečně pochopíte, že za války byli největší zrůdy Češi a nejvíce trpěli Němci. Autoři zcela účelově vybírají z války jen to, co se jim do jejich propagandistického díla hodí.

Pokud jde například o historický rámeček příběhu, je zcela pomínut zuřivý a nenávidný boj sudeťáků v roce 1938 za rozbití demokratické ČSR a připojení k Německu. Jsou zcela pomínuty

Pokračování na následující straně

teroristické útoky jejich ozbrojeného Freikorpsu proti českému obyvatelstvu (desítky mrtvých) a československým státním orgánům, je zcela pominut teror sudetoněmeckých bojůvek proti českému obyvatelstvu, fyzické napadání Čechů, rozbíjení oken, ničení majetku až po vyhnání z odtrženého území. Je téměř pominut německý teror a vraždění Čechů během celé války. Je zamlčen nenávistný postoj Němců z pohraničí vůči Čechům, naopak, podle filmu, se většina tzv. sudetských Němců chovala k Čechům za války dobře a pomáhala jim. Ve filmu prakticky není mezi skutečně negativními postavami žádný sudetský Němec. Naopak zářným příkladem charakterního člověka je sudetský Němec mlynář Habermann. I když jistě i takoví byli, rozhodně představovali velmi vzácnou výjimku. Smutné je, že většina takových Němců nepřežila válku, protože je jejich soukmenovci udali a zlikvidovali. Buď skončili na popravišti nebo v koncentráku. Jediný skutečně negativní Němec je ve filmu šéf SS Kozłowski, ale ten má polské jméno, takže kdo ví, jak to s jeho „němectvím“ bylo.

Češi, se podle filmu měli za války v podstatě dobře a byli to oni, kdo dělali problémy a ohrožovali Němce, třeba budovali v lese skladiště zbraní, nebo roznášeli letáky. Vždyť i tu akci SS a popravu 9 Čechů vyvolali Češi, zabili přece nesmyslně dva německé vojáky. A Češi také kolabovali a udávali. Takových postav je ve filmu hned několik, aby bylo jasné, jací ti Češi vlastně jsou.

Zraněným německým vojákům, jedoucím z východní fronty, kde způsobili smrt milionů lidí a další nezměrná zvěrstva, jsou věnovány detailní záběry a podrobně je vylíčeno jejich utrpení. Pocta je vzdána i cti německého vojáka a jeho oddanosti velkoněmecké myšlence. Ani vážně zraněný mladší Habermanův bratr nezanevře na Hitlera a válku a netouží po ničem jiném, než se vyléčit a vrátit se na frontu a dál bojovat za svého vůdce. Nechybí ani jeho oddaný vztah k rodné hroudě. Když ho na konci války kdosi vyzývá, aby raději utekl, hrdě prohlásí, že tady je jeho domov.

Ano, Němci jsou v podstatě příkladní lidé, zato Češi jsou zlí, mstiví, násilníci, bezcitní, nízcí a hrabiví a po válce jim nešlo o nic jiného, než zmocnit se majetku slušných a pracovitých Němců. To film umocňuje i tím, že scény lynčování Němců, hlavně žen a dětí, jsou zařazeny dvakrát – hned na začátku, aby nebylo pochyb – a na konci. Tím se propagandistický účinek zvýší, to je známo už z televizní reklamy. Zcela je pominut fakt, že všechny tyto hrůzné věci, ke kterým bohužel také došlo, byly vyvolány tím, co u nás Němci, a mezi nimi převážná část těch tzv. „sudetských“, šest let dělali a jak se celou tu dobu chovali. Byly vyvolány tím, že díky své nenávisti vůči jiným národům, především slovanským, rozpoutali nejstrašnější válku v dějinách lidstva, včetně dosud nevidaného teroru vůči civilnímu obyvatelstvu, nevyjímaje mučení, vraždění apod. Výbuch, ve kterém se mísil spravedlivý hněv, a řádění lůzy vyvolalo to, co během války napáchali a jak se chovali. Nemůžeme být na to hrdí, ale nemůžeme to také vytrhovat z dějinné souvislosti a z ostatních událostí té doby. A nezapomeňme také, že k podobným událostem došlo těsně po osvobození i v jiných zemích Evropy, například ve Francii, Norsku, Holandsku, Polsku apod. V roce 1938, by Němce určitě nikdo nevyháněl, nepřipravoval o majetek, natož aby je lynčoval nebo zabíjel. Tyto strašné síly tady rozpoutali během války oni a po jejím skončení dopadly i na ně.

Zajímavé je, že vyvražďování Židů je zmíněno velmi okrajově a jen jakýmsi náznakem. Na nádraží je krátký záběr na vagon, za jejichž okny zahlédneme tváře a ruce židovských dětí prosících o chleba.

Manipulace s fakty a fabulace v zájmu propagandistického vyznění

Neférový přístup autorů a tvůrců spočívá především v tom, že film je prezentován jako dílo založené na skutečných poválečných událostech v obci Bludov. To dodává filmu na autentičnosti a příběhu na věrohodnosti. Jediné, co však odpovídá historické pravdě, je postava mlynáře Habermanna, který skutečně zemřel násilnou smrtí těsně po válce. Prakticky vše ostatní už je vymyšlený příběh, který navíc ani neodpovídá realitě té doby. Zde je několik příkladů:

Manipulace s fakty a fabulace v zájmu propagandistického vyznění

1) Mlynář Habermann nebyl ubit zdivočelými českými šovinisty přivázaný na točícím se mlýnském kole, jak film barvitě ukazuje na začátku i na konci, ale byl zastřelen svým opilým kumpánem z hospody údajně proto, že nad ním pravidelně vyhrával v kartách (vrah byl Čech, povoláním holič).

2) Mlynář Habermann neměl za ženu Češku, jejíž otec byl navíc Žid, ale Němku.

3) Není známo a doloženo, že by mlynář Habermann nabízel důstojníkovi SS svůj život za život deseti českých rukojmí, které chtěl důstojník zastřelit. Je jasné, že je to propagandistická fabulace útočící propagandisticky na city.

4) Němci nepopravili v Bludově 9 Čechů za to, že v lese nesmyslně zastřelili dva německé vojáky, ale popravili 23 rukojmí za spolupráci s partyzány.

5) Bludovský farář nevyprovázel soucitně bludovské Němce do odsunu, ale byl za podporu odboje poslán Němci i s kaplanem do Terezína, kde oba zemřeli.

6) Majitel místních lázní nebyl slizký český kolaborant, ale statečný člověk, který prokazatelně podporoval odboj a později byl vězněn v padesátých letech za politické postoje.

7) Dvakrát je ve filmu opakován oblíbený historický nesmysl Landsmanschaftu, že na základě Mnichovské dohody byly tzv. Sudety vráceny zpět Německu. České a moravské pohraničí k Německu nikdy nepatřilo a čeští i moravští Němci byli vždy poddanými českých panovníků.

Věci, které byly za války nemyslitelné:

Věci, které byly za války nemyslitelné:

1) Němci cvičí za války společně s Čechy v Sokole. K něčemu takovému nemohlo s ohledem na německou nadřazenost nikdy dojít, nehledě na to, že Němci Sokol po obsazení pohraničí zakázali.

2) Habermannova žena nemohla nevědět, že její otec byl Žid, musela přece znát svůj křestní list.

3) V Bludově, který se stal součástí Říše, nemohl být starostou Čech, to bylo vyloučeno.

4) Není možné, aby Němci zjistili poloviční židovský původ Habermannovy ženy až koncem války. Tyto skutečnosti měli různými způsoby, včetně studia matrik, podchyceny od začátku okupace. Ve filmu se to nakonec dozví

v dubnu 1945. A jak jinak, než od českého kolaboranta.

5) Důstojník SS posílá Habermannovu ženu i s dítětem v dubnu 1945 do koncentračního tábora. Ale do jakého?

Osvětím i další vyhlazovací tábory byly již osvobozeny.

Děj filmu je vymyšlen jako jednoznačná protičeská propaganda. Zapůsobit může v tomto duchu zejména na mladé lidi, kteří pak budou mít větší pochopení pro požadavky Landsmanschaftu na omluvu, odškodnění, návrat apod. Ale i v Německu a Rakousku, kde se určitě bude promítat, a kde o válečných a poválečných událostech v československém pohraničí vědí ještě méně než u nás, bude vytvářet dojem, že Češi byli skutečně odporní, zlí, nenávistní a chamtiví šovinisté a jejich němečtí soukmenovci nevinně trpící oběti. A jejich požadavky, které vůči Čechům neustále vznášejí, jsou oprávněné. Váhu tomuto názoru dodá i fakt, že film natočil Čech, navíc s židovskými kořeny, který sám říká, že v koncentracích zemřely desítky jeho příbuzných. Proč se k takovému přepisování dějin, očerňování Čechů a očišťování německých zločinů propůjčil, zůstává otázkou jeho svědomí. Možná bychom se dozvěděli víc v odpovědi na otázku, kdo ho podporoval během emigrace v Německu.

Film vznikl v koprodukcii Česka, Rakouska a Německa. Bylo by možná zajímavé zjistit jaké je napojení rakouských a německých koproducentů na kruhy Landsmanschaftu, případně neonacistů.

Přestože se film odvolává na skutečnou událost, je v něm skoro všechno vymyšlené, a to tak, aby to zapadalo do hlavních tézí přepisování dějin. Nebezpečí spočívá v tom, že za nějaký čas, už nikdo nikomu nevymluví, že v Bludově bylo všechno jinak. A potažmo i v celé válečné a poválečné historii.

Jak to v té době v odtrženém pohraničí také bylo a co autoři filmu

opomněli:

1) Vypjatou nenávist většiny tzv. sudetských Němců vůči všemu českému.

2) Ozbrojené útoky sudetoněmeckého Freikorpsu (měl asi 12 000 ozbrojených členů) na české policisty, vojáky, finanční stráž, další státní orgány i jednotlivce. Na české straně byly desítky mrtvých a stovky zraněných.

3) Neustálé provokace, vyvolávání konfliktů a neklidu a následné překrucování situace a označování Čechů za viníky.

Po Mnichovské dohodě:

4) Fyzické napadání Čechů (docházelo k němu i předtím), loupení jejich majetku, odvlékání do Říše, vyhánění do vnitrozemí (asi 160 000 Čechů).

5) Okamžité zatýkání českých a německých demokratů, jejich věznění, nebo odeslání do koncentračních táborů.

6) Na odtrženém území byly okamžitě zrušeny všechny české školy. Ponechány byly jen některé školy obecné. Mladí Češi neměli možnost studovat, ani nastoupit do učení. Fungovaly pouze školy německé, ale do těch nesměli být Češi přijímáni. Češi byli do budoucna určeni k tomu, aby vykonávali jen podřadné práce.

7) Byly rozpuštěny všechny české spolky a politické strany. Jejich majetek propadl Říši.

8) Byly zakázány všechny české noviny (až na jednu výjimku), časopisy a další tiskoviny.

9) Označení obcí, obchodů, úřadů apod. v češtině bylo zakázáno. Povoleny byly pouze německé nápisy.

10) 11. listopadu 1938 proběhla i na odtrženém území tzv. křišťálová noc, při které byly ničeny židovské obchody, živnosti a podniky, hořely synagogy. Židé byli fyzicky týráni, zabíjeni a posíláni do koncentračních táborů.

11) Češi byli odstraněni ze všech vedoucích pozic v úřadech i podnicích a směli vykonávat jen podřadnou práci. Často byli vystěhováni ze svých bytů do nuzných příbytků a do jejich bytů se nastěhovali Němci.

12) Čeští sedláci byli vyháněni ze svých usedlostí a jejich statky byly osídleny „německou krví“.

13) Zakázány byly veškeré české kulturní akce (koncerty, divadlo apod.).

Podobných filmů, televizních pořadů, rozhlasových relací, knih a člán-

ků, překrucujících dějiny a snažících se v zájmu landsmanschaftu a dalších neonacistických skupin vymazat z vědomí lidí historickou pravdu se v posledních letech objevilo hodně. Míra lživosti a manipulace fakty v nich je rozdílná. Pro lepší přehlednost by se měla stanovit jednotka, která by míru manipulace kvantifikovala. Po natočení Habermannova mlýna, kde jsou hrubě zkreslovány poválečné bludovské události, by touto jednotkou mohl být jeden Bludov. Při dosažení určitého počtu Bludovů by měl autor nárok na udělení vyznamenání za přepisování dějin a hanobení českého národa. Mohlo by se nazývat třeba „Cena Emanuela Moravce“. Mohl by si ji přiřadit k těm, které za podobná díla dostane z Německa, třeba od Svazu vyhnanců paní Steinbachové.

Karel Čech, kluje po internetu

VŠEHO S MÍROU A VŠEHO DO ČASU

Všeho s mírou a všeho do času, říká sociolog Jan Keller

ROZHOVOR.

Jan Keller je patrně nejznámější český sociolog, environmentalista, kritik dnešní formy globalizace. Studenti ho milují a i ti, které kritizuje, ho většinou uznávají. Jan Keller žije zcela obyčejným životem a dodnes si třeba nepořídil mobil. Jeho názory bere za své stále více našťvaných lidí, dokonce i těch, kteří byli ještě nedávno zapřísáhlými pravičáky. Redakci RegionOnline.cz (ROL.cz) poskytl exkluzivní rozhovor.

Neuvažoval jste, že byste kandidoval na post prezidenta? Pokud bude schválena přímá volba hlavy státu, šance byste určitě měl.

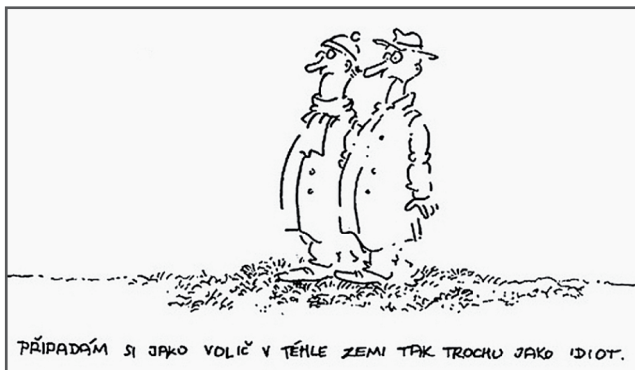
Nezlobte se, ale já mám trochu vyšší cíle. Chtěl bych ještě napsat pár knížek o tom, kam spěje moderní společnost.

Pokračování na následující straně

Všichni víme, jak to dopadá, když někdo sepisuje knížky narychlo a nepořádně, protože musí vykonávat funkci prezidenta. Takhle bych dopadnout opravdu nechtěl.

Jste uznávaný sociolog, environmentalista a tvrdíte, že ochránci životního prostředí mají tři životní stadia – optimismus, pesimismus a alkoholismus. V jakém stádiu se momentálně nacházíte vy?

To není moje původní periodizace. Slyšel jsem ji od jednoho ekologa, který tím zdůvodňoval svůj přechod do třetího stadia. Jsem hrdý na to, že jsem uvízl ve stadiu druhém. Na to, abych se posunul zpět do prvního, jsem už moc starý a informovaný. Naštěstí totéž platí i o stadiu třetím.

Co by se muselo stát, aby se z vás stal opět optimista?

Musel bych popřít všechno to, co jsem od počátku devadesátých let prorokoval a musel bych se tvářit, že o tom nic nevím. Mnohem snadnější je být optimista pro ty, kdo o tom skutečně nic nevědí, dlouhodobé trendy nesledují a vztah příčiny a účinku popírají. Jen ti mohou žít ve světě, ve kterém neplatí fyzikální zákony a společenské pravidelnosti. Někdy jim jejich optimismus závidím, ale neměnil bych. O Václavu Klausovi jsem se ostatně už zmínil.

Novinářka Jana Lorencová nedávno pro RegionOnline.cz řekla, že arogance těch, kteří vedou tuto zemi, dosáhla vrcholu. Souhlasíte s tím?

Jana Lorencová je dáma, proto to řekla tak jemně. Já bych to vyjádřil podstatně ostravštěji, ale ovládnou se. Nikdo z gaunerů, jejichž jména figurovala za posledních dvacet let v kauzách velké hospodářské kriminality, nebyl potrestán. Někteří z nich utekli až do jižní Afriky. Ti chytřejší z nich ale pochopili, že tady uprostřed Evropy jsou za stávajících poměrů v mnohem větším bezpečí než kdesi v Kapském městě. I Botswana a Lesotho jsou ve srovnání s jistými zeměmi přímo vzorný právní stát. Rozkrádání se u nás odhaduje podle různých zdrojů v rozsahu mezi třiceti až 120 miliardami ročně. V čele země jsou po celou tu dobu ti samí lidé. Ať mi někdo logicky vysvětlí, jak je to v právním státu možné.

Existuje podle vás nějaká cesta, jak to změnit?

Je jasné, že to takhle nepůjde donekonečna. Vytunelovat se dnes dá už jenom průběžný penzijní systém, zbytky veřejného zdravotnictví, české lesy a pár drobnějších položek. Protože rozkrádaný stát nemá prostředky ani na udržení svého chodu, bude se teď lidem sahat stále výrazněji do peněženek. Před sedmi lety jsme platili DPH z potravin ve výši pět procent. Dneska prosadili 17,5 procenta, ale už se ví, že to bude 19 procent a mluví se o dvaceti procentech. Jenom hodně naivní člověk by si mohl myslet, že to na těch dvaceti procentech zůstane. Dražba trpělivosti lidí bude po-

kračovat. Spíše dříve než později to rupne. Obávám se, že ne sametově. Ti, kteří upozorňují na toto nebezpečí dnešní vládců, jsou jimi okřikováni. To znamená, že vládců ztratili už i elementární míru soudnosti.

Co občany této země nejvíce štvě? Je to stále se zvětšující propast mezi bohatými a chudými?

Jsem si jistý, že naši lidé nejsou závistiví o nic více než lidé v jiných zemích. Neštve je to, že někdo má miliardy a jiný žije z mála. Všimněte si, že nikdo nezavídí obrovské peníze takovému Lendlovi anebo Jágrovi. Jsou to světové kapacity, podali mimořádné výkony a proslavili naši zemi. Peníze nikomu neukradli, tvrdě si je zasloužili. A pak tady máte lidi, kteří nedokáží vysvětlit, jak ke svému bohatství přišli. A když jim to vyčtete, „moudří“ politici vás obviní ze závisti. Kdyby někdo takovému politikovi ukradl třeba auto a on se vztekal, poradil bych mu, ať zloději nezavídí. Udělal bych vlastně jen totéž, co denně dělají přímo na kameru naši politici.

Nedávno jste měl přednášku na téma Od nerovnosti k nesouměřitelnosti. Hovoříte o třech sociálních světech. V této souvislosti zmiňujete také pojem trojrychlostní město. Můžete to nějak jednoduše vysvětlit?

Ono to vcelku jednoduché je. Posledních dvacet až třicet let narůstá ve světě socioprostorová segregace. Bohatí odcházejí do opevněných sídel (tzv. gated communities), jiní se stahují do policejně dobře hlídaných center měst (tomu se říká gentrifikace). Chudnoucí část obyvatel žije na chátrajících předměstích. Střední vrstvy utíkají z těchto předměstí, ale nemají peníze, aby se odstěhovali za bohatými. Snaží se izolovat ve svých vilových čtvrtích, kde nesmí chybět hlídací pes a kamery. Na základě těchto pohybů se sociologové ptají o to, zda se města polarizují (chudí versus bohatí), anebo zda střední vrstvy mají šanci udržet se někde mezi oběma póly.

A mají?

Některá města jako například Londýn se výrazně polarizují a střední vrstvy z nich odcházejí. Nemohou zaplatit bydlení v bohatých čtvrtích a mají strach bydlet ve čtvrtích chudých. V jiných městech jako například v Paříži to vypadá jinak. Bohatí žijí ve svých čtvrtích odděleně od zbytku společnosti, ale mezi středními a takzvanými lidovými vrstvami k takovému oddělení nedošlo. Francie prostě není natolik kastovní společnost jako Anglie. U nás máme většinu

Pokračování na následující straně

středních vrstev hodně chudých, takže nemají prostředky vystěhovat se ze sídlišť. Díky tomu v nich nedochází k takové kumulaci bídy a beznaděje jako v bohatších zemích. Naše chudé střední vrstvy prostě působí jako faktor, který paradoxně snižuje míru sociálního napětí. Protože budou čím dál chudší, můžeme být klidní. Z chátrajících sídlišť se ve větším počtu neodstěhují.

Lidé stále častěji hovoří o tom, že za komunistů bylo líp.

Za komunistů se měli všichni zhruba stejně. Byli jsme nevíce rovnostářská země Evropy, na což řada schopných lidí doplácela. I když ze mě mluvčí zlodějí rádi dělají kryptokomunistu, pádu minulého režimu vůbec neželím. Nevalilo by mi ani to, pokud by si schopní žili desetkrát lépe než lidé líní. Vadí mi jenom ta drobnost, že mezi těmi, kteří si pomohli opravdu významně, je spousta podvodníků a že mezi těmi, kdo žijí skromně, je spousta schopných lidí, kteří by se nikdy nesnížili k podvodům, k machinacím se státními zakázkami, k tunelování. Cítili by se, na rozdíl od těch, kdo nám dnes vládnou, vrcholně trapně.

Jaké je vaše životní motto? Co byste přál této zemi a co by se muselo stát, aby se to splnilo?

Když tak nad tím uvažují, mohlo by to znít třeba: Všeho s mírou a všeho do času. Přání je to dost skromné. Tím více mne udivuje, že právě tak jednoduchou věc naši politici spolu s těmi, které kryjí, vůbec, ale vůbec nepochopili.

Autor: Marie Stypková, koluje po internetu

DISIDENT JOHN BOK: ZA BOLŠEVÍKA JSEM MĚL JISTOTU, ŽE UŽIVÍM RODINU

Platíme i za vytření zadku, jediné, co máme ještě zadarmo, je spánek a dýchání, řekl pro ParlamentníListy.cz chartista a disident John Bok. Komunisté, kdyby byli u moci, by nebyli podle něj takoví vyžírkové a nesmáli by se lidem do ksichtu. Nakonec za nich byly plné obchody a místo na Kanárské ostrovy se jen jezdilo do Bulharska. Na Islandu to vyřešili přímou demokracií, dodává.

John Bok (24. října 1945, Pardubice) je český politický aktivista. Podepsal Chartu 77. V sedmdesátých a osmdesátých letech jej sledovala a perzekvovala Státní tajná bezpečnost. Kvůli jeho politickým názorům musel pracovat v dělnických profesích. V listopadu a prosinci 1989 vedl ochranku Václava Havla. Po Sametové revoluci tři roky pracoval v Úřadu pro ochranu ústavy a demokracie a FBIS. Je předsedou a zakladatelem Spolku Šalamoun, ten založil roku 1994 se spisovatelkou Lenkou Procházkovou. Spolek se angažuje v případech, kdy je podezření na chybné vyšetřování nebo rozhodování soudní moci.*

Průzkumy jednoznačně ukazují, že levice rostou preference a tím i Komunistické straně Čech a Moravy. Proč se tak děje, v tom má zapřisáhlý antikomunista John Bok jasno.

Studovali zadarmo a druzí mají platit?

„Já se nedivím, protože stát ignoruje základní, úplně triviální věci. Lidé si mají utahovat opasky, omezují se různě sociální dávky, mateřské příspěvky, ořezává se zdravotnic-

tví, studenti si mají platit svá studia. Když se podíváte na seznam politiků, tak devadesát procent jich studovalo před listopadem a zadarmo, z mých peněz, když jsem já byl daňový poplatník, z peněz dělníků a ostatních pracujících,“ míní někdejší disident.

„Takže utahujeme opasky a přitom pan premiér Nečas rozdává prachy dámě, která tam nastoupila do zaměstnání,“ rozčiluje se s odkazem na nedávno zveřejněné statistické odměny šéfky kabinetu předsedy vlády Jany Nagyové.

Statistické odměny? Za plnění povinností? Zvrácenost.

„Prostě když nastoupíte do zaměstnání, nevím, proč za práci, kterou máte smluvně vykonávat, byste měl brát 190 tisíc. Já nechápu, jak si pan ministr práce a sociálních věcí může dovolit odměňovat své náměstky několika set tisíčovými odměnami za něco, co mají vykonávat jako svoji práci. Vždyť je nikdo nenutí, aby to dělali. To je ta zvrácenost!“ konstatoval Bok pro ParlamentníListy.cz.

„Tohle když si lidi uvědomí, když je jim říkáno, jak musí platit zdravotnictví, když celý život platili zdravotní pojištění? A na druhou stranu se vyhazují prachy lidem za to, že dělají ve státní správě to, co je jejich povinností? Nikdo je nenutil,“ míní Bok a dodává: „A já si myslím, že když mají šedesát nebo čtyřicet tisíc, tak je to slušný plat vedle jiných lidí, jako jsou třeba lékaři, kteří zachraňují lidské životy, nebo učitelé, kteří kultivují společnost a budují vzdělávací potenciál země.“

Komunisté by se nám nesmáli do ksichtu

„Čili ti nahoře pořád chtějí něco krátit, ale svým kamarádíkům rozhazují prachy, tak se nedivte, když komunisté, kteří nejsou u moci, ale jsou v opozici, že budou získávat čím dál víc sympatií. Oni to mají lehké, nejsou u moci, o ničem nerozhodují. Ale pravdou je, že si myslím, že když budou u moci, tak si nebudou rozdávat takové odměny. Je to paradoxní, ale tak to je,“ myslí si Bok.

„Já určitě nemůžu být podezírán z toho, že bych sympatizoval s komunisty. Ale musím konstatovat, že jsem přesvědčený, že kdyby se komunisté dostali k moci, tak nebudou tak rozežraní a nebudou se nám tak vysmívat do ksichtu. A nebudou nám říkat, že se máme uskrovnit a přitom rozhazovat peníze svým sluhům a poskokům. Vždyť je to urážlivé,“ konstatoval chartista lakonicky.

...za bolševiků bylo líp

„Já jsem si myslil o panu Nečasovi, že bude korektnější a soudnější, než ti před ním. A on je nemlich to samý. Já nezávidím lidem peníze, to v žádném případě! Ale člověk, kterej maká jak barevej, platí celý život daně a sociálku a zdravotní, se najednou dozví, že tahle dáma (Nagyová) dostává odměny za práci nad rámec, co to je za blábol? A dostává více než sám ministerský předseda. No tak to vám zůstane rozum stát, nebo ne??

Co pak chcete od těch lidí? To se samozřejmě naserou a řeknou, že za bolševiků bylo líp. Sice jsme neměli svobodu, ale měli jsme plné krámy všeho možného zboží, které jsme nepotřebovali. A věděl jsem, že svou rodinu uživím. A nepojedu na Kanárské ostrovy, ale do Bulharska,“ vzpomíná na dobu minulou disident.

„No a teď už nikam nepojedu, protože všude je kapitalismus. Tak jedinec do Číny nebo na Kubu, ale tam také ne, protože to dělají cestovky, čili je to drahé. Takže jak tuhle

Pokračování na následující straně

řekl jeden mladý muž, ono už není kam utéct," dodal Bok se smíchem.

Svoboda je důležitá, ale...

„Ale samozřejmě, pro mě je důležitá svoboda a tu máme značně přijatelnou. A to vidím na svých dětech, takže v této situaci chvála Bohu za polistopadové změny. Ale na druhou stranu žijeme v reálném světě, tak si přeci nemůžeme jen pochvalovat, že máme svobodu a být přitom svědky toho, jak se tu všechno ořezává a vláda chce přenést to břemeno na občany, kteří platí daně. A ty se jim teď ještě zvednou.

Platím i za vytření zadku

Takže kdykoliv spláchnete záchod, sníte rohlík, platíte DPH. Ještě chvála, že nemusíme platit za nadechnutí, ale za močení už ano, tam musíte spláchnout. Takže jediné, co máme zadarmo a neplatíme z toho daně, je spánek a dýchání. A občané jsou rukojmí politiků, kteří si dopřávají z našich daní, což je pro mě neakceptovatelné.

Tak bych se nedivil, kdyby se stalo něco podobného jako na Islandu. Občané se po internetu přes sociální síť domluvili a svrhli vládu, shodili prezidenta, shodili parlament, udělali si novou ústavu a řekli evropským bankám, že ty prachy, kterými se zadlužili jejich šéfové, ať si také ti šéfové zaplatí. Ty že občané platit nebudou. To je tichá revoluce bez krve.

Nicméně, když se rozhlédnete, tak to nikde v médiích nenajdete. Přitom je to úžasný počin. To je přímá demokracie," uzavřel John Bok.

Leden 2012, koluje po internetu, původně ParlamentníListy.cz.

DAVID RATH - ZLODĚJ A KORUPČNÍK?!

Rána z čistého nebe - David Rath byl dopoledne dne 14.5.2012 - asi někdy večer - zatčen a obviněn - údajně za podplácení, přijetí úplatku a sjednávání výhody při zadání veřejné zakázky - spolu s dalšími sedmi lidmi.

Předsedkyně sněmovny Němcová odsouhlasila jeho zatčení, protože ústava to prý umožňuje, pokud je poslanec přistižen při činu.

Kalousek prohlásil, že kraje maří čerpání peněz z EU, Karolina Peake prohlásila: ...a to bylo řečí od pana Ratha v poslanecké sněmovně! Rath prohlásil, že to je snaha likvidovat opozici.

To je stav v úterý 15.5. v 15.00 hodin. A jak se to vyvíjelo dál?

16.5. - informace, že v krabici Rath dostal 7 milionů, také že v domě u něho doma našli dalších 30 milionů. Rath vydal informaci, že obdržel krabici s vínem a najednou se tam objevilo (někde na návštěvě) komando a v krabici bylo 7 milionů. Soudce uvalil na Ratha vazbu aby neovlivňoval svědky

17.5. - do vazby bylo předáno také dalších sedm obviněných v souvislosti s Rathem

18.5. - soud rozhodl, že Rath může vystoupit v parlamentu.

Kauza Rath smete i vedení středočeské ČSSD. A ve straně vypukl boj.

19. května 2012

Zatčení Davida Ratha smete i vedení středočeské organizace ČSSD. Rathův spojenec, krajský lídr Richard Dolejš, vyslyší výzvu strany a navrhne, aby on i celé krajské vedení skončilo. Ve straně už vypukl boj o funkce. Dolejš nechce připustit, aby vliv opět získal exministr Milan Urban, jemuž vyčetl napojení na lobbisty a ČEZ.

„Doporučili jsme krajské organizaci, aby rezignoval celý krajský výkonný výbor a aby se uskutečnila volební konference," řekl předseda ČSSD Bohuslav Sobotka po sobotním jednání širšího vedení strany.

Richard Dolejš.

Poté, co na všechny stranické funkce rezignoval Rath, dalo širší vedení ČSSD najevo, že si přeje, aby ve funkci skončil i jeho blízký spojenec Dolejš. Ústřední výbor také zopakoval výzvu Rathovi, aby se vzdal i postu poslance a hájil se zcela mimo politiku.

O svolání volební krajské konference definitivně rozhodnou okresní organizace. O Dolejšův post se už ale v podstatě přihlásil exministr průmyslu a obchodu Urban, kterého Rath při svém vládnutí ve středních Čechách i s Dolejšovou pomocí zbavil politického vlivu.

Dolejš připomněl Urbanovu dovolenou s lobbistou ČEZ.

Dolejš v prohlášení, které poskytl iDNES.cz, uznal, že by vedení středočeské organizace mělo odstoupit. „Budu navrhopvat krajskému výkonnému výboru, aby odstoupil a převzal politickou odpovědnost za působení Davida Ratha ve funkci hejtmána," uvedl Dolejš.

Zároveň se opřel do Urbana kvůli jeho vazbám. „Je pro mě z hlediska potřebné očisty středočeské ČSSD nepřijatelné, aby Milan Urban, prokazatelně napojený na energetické a průmyslové lobbisty, byl v čele čistícího procesu krajské organizace. To by byl vrchol cynismu a podvod na voličích," uvedl šéf krajské organizace Dolejš.

„Nebudu jim radit, koho by si měli dát na kandidátku," řekl iDNES.cz Sobotka. Sociální demokraté počítají s tím, že by novou hejtmankou mohla být dosavadní Rathova náměstkyně Zuzana Moravčíková. Sobotka odmítl argument, že i ona jako členka rady nesla odpovědnost za Rathova rozhodnutí. Všechno podle něj schvalovalo celé zastupitelstvo a při tak přísném posuzování by se podle něj těžko našel někdo, kdo by vůbec mohl být hejtmánem a lídrem do voleb.

Autor: Josef Kopecký, zdroj: <http://zpravy.idnes>, vybrána část článku.

To je vše, co se vešlo do uzávěrky Novoměstského kurýra.

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901, www.novomestskykuryr.info, zveřejněno na internetu dne 21.5.2012.

Není určeno pro tisk.

© PC Print.

Květ jabloně - jedna z krás časného jara. Foto JB.

Pohled na „Rezecké údolí“ ze skály u věže Zázvorka. Foto JB.

Pohled ze dvora „Rajské zahrady“. Foto JB.

